UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

ꝭto in fi.cū ibi no.ff.ad trebell.quãdoq; ꝓ filijs,& de-
ſcẽdẽtibus maſculis, & nõ fœminis, vt c.j.§.ꝑfectò de
lege corradi, Bal.ĩ c.j.§.donare qualiter olim feu.ali.
poterat in fin.in verſi.ſed dubitatum &c.& plenè habetur
ꝑ Abb.& Moder.in d.c.in ꝑ̃ſentia,& ꝑ Alex. in l.etiã
ſi ſolu.matri. & in l. qđ dicitur ff. de verb.obligi.Sed
in natura ꝯceſsionis emphyteoſis ĩ caſu noſtro ab in-
teſtato non poſſunt ſuccedere,niſi agnati,& ſic maſcu
lini,& nõ fœminæ, maſculis agnatis extãtibus,vt
ſtatutũ ẽ, ꝗa ſimpliciter agnati vocant̃, ergo appellatio
ne filiorũ,eueniẽte caſu ſucceſsionis ab inteſtato,extã-
tibus agnatis maſculis, fęminæ dicent̃ excluſæ: Et be-
ne hoc nobis inſeruit id,qđ voluit Paul.Caſt.ĩ cõ-
ſil.incip.ꝑponitur in facto &c.† ꝙ ſtante ſtatuto,ꝙ
maſculi fœminis ab inteſtato ꝑ̃ferãtur, appellatione
filiorum nõ continentur fœminæ, extantibus maſcu
lis non extãtibus, veluti etiã eſt de mente Barto.
in l.iuriſiurandi §.ſi liberi ff.de oper. liber.in j.col.
Stante ſtatuto prędicto maſculi præferunt̃ fœmi
nis,& fœminæ dicuntur vocatæ ordine ſucceſsiuo,vi
delicet non extantibus maſculis, etiã in caſu, quo pa-
ter ſtipulatus eẽt emphyteoſim ꝓ ſe, filijs, & filiabus:
ad propoſitũ eſt optimus tex.in c.j.epiſco.vel Abb.
& Iaco.de Belui.& in c.j.§.filia de ſucceſſ.feu.Imo.
ex capituli colu. v lt. extra đ locat. Sed in caſu noſtro
extat ſtatutum,ꝑ qđ maſculi fœminis præferũtur,ꝗa
ꝑ ſtatutum Ferrariæ,qđ in terra Argentæ ꝑ ſupradi-
cta eſt ſeruandũ,hoc eſt cautũ, itẽ quoad huiuſmodi
bona emphyteotica,vt dictum eſt,ex forma capitulo
rum conuentionum maſculi in ſuccedendo ab in-
teſtato præferũtur fœminis,ergo &c.¶ Nec aduerſat̃ ſi-
mul ꝙ dicta bona ex pacto vendi,alienari, & lega
ri poſſint, & in illis hr̃des inſtitui,ergo vr̃,ꝙ ad quoſ-
cunque extraneos, & fœminas tranſire poſsint,vt in
ſimili dicit Ant.Ioan.de Imol.& Felin. in d.c.in ꝑ̃ſen-
tia,& gl.in illa q.an emphyteoſis eccleſiæ ad hære-
des extraneos trãſeat,quia reſponderi poteſt,ꝙ per il
los modos quidem dicta bona ſic ad extraneos, & ad
fœminas quoque trãſire poſſent, ſed ꝑ viã ſucceſsio-
nis ab inteſtato nequeunt ad alios trãſire,quã ad agna
tos maſculos,& non ad fœminas exiſtentibus maſcu
lis: nam enim ĩ caſu ſucceſsionis ab ĩteſtato ẽ expreſsè,
& ſpecialiter prouiſum, vt ſupra:& ideo iſtud ſeruan
dum eſt in ſucceſsione ab inteſtato,& nõ illud,qđ gene
raliter in alijs diuerſis caſibus ꝓuiſum fuit, arg.l.doli
clauſula ff.de verb.obliga.& l.pater filiũ.§.fundũ in fi.
ff.de lega.iij. ¶ Stantibus ꝑ̃miſsis ꝓ veris,ꝙ dicta Lu-
cia ſit excluſa,dubitatur,an,& ex quibus bonis ipſa ſit
alenda,& dotanda? † & ipſam alendã fore, & dotãdã
quoq; cõcludo de bonis paternis,quę ad dictũ Nico
laum iuniorẽ ꝑuenerũt ex ſucceſsione paterna,& in q̃-
bus dictus Bartholomęus eſt ſucceſſurus, arg.l.q̃ filiũ
ff.vbi pupil.educ.deb.cum ibi not.& l.fi.vbi Bal. C.de
dot.promiſſ.qđ etiam videtur diſpoſitum per ſtatuta
Argentæ,quæ in hoc ſunt ſeruãda,ex quo ſpecial iter
ſuper hoc diſponunt ꝑ ſupradicta: in q̃bus ſtatutis ma
xime fol.97.prouiſum eſt quòd ſiquis inteſtatus đ ceſ-
ſerit,relictis filijs, & filiabus,pro vt deceſsit ſer Nico
laus pater dicti Nicolai iunioris, tũc hr̃ditas ꝑuenire
debeat ad filios maſculos, & ꝙ filię ſint dotãdę arbitrio
conſanguineorum,& trium propinquorũ,dũmodo ipſis fi
liabus non minus falcidia aſsignetur,† cuius falcidiæ
appellatione ſtatutum voluit comprẽdere legitimã
iure naturæ debitam,non autem falcidiam,q̃ ex lega
tis particularibus detrahitur, vt per totum Inſtit.ff.&
C.ad l.Falci.Nec Trebellianicam, quæ ex fideicõmiſ
ſis vniuerſalibus đtrahit̃ l.cogi, & ꝑ totũ ff.ad trebell.
quæ falcidia quãdoque appellatur,vt in l.iubemus.C.ad
Trebell.l.cohæredi §.cũ filiæ ff.de vul.& pu.nã appel-
latione falcidię legitima quoq; iure naturę debita cõ-
prehenditur l.papinianus §.quarta ff.de inoffi.teſtã.&
maximè qñ reſpectu filiorum inſtitutis fit mentio de
falcidia, vt voluit Bart.in l.j.in princ. ff.ad l.Falcid.&
in auth.vnde ſi parens.C.de inoffic.teſtam.quæ legi-
tima,ſeu falcidia in caſu noſtro quoad dotẽ aſsignã-
dam ipſi Lucię de bonis hr̃ditarijs ſer Nicolai eius pa
tris eſt ſexta pars omniũ bonorum, deducto ære alie
no bonorum dicti ſer Nicolai:quoniam cũ ipſe duos
tãtum habuerit filios, videlicet Nicolaum, & Luciã,
reſpectu amborum tertia pars bonorũ, deducto ære
alieno,dicatur eſſe legitima debita iure naturæ, quæ
erat inter ipſos filios diuidenda.Quo fit,vt in effectu
pro legitima,ſeu falcidia ſexta pars bonorum ad Lu
ciam ſpectare debeat, vt habetur in auth.nouiſsima,
ibique ſcriben.C.de inofficioſo teſtõ,iuncta d.l.papi
nianus §.quarta.Et ideò ad minus pro dote dictæ Lu
ciæ eſt illi aſsignanda prædicta ſexta pars bonorũ,de
ducto ære alieno. Poſſet ẽt illi plus dari arbitrio ꝯſan
guineorũ,qñ ſimplex legitima non ſufficeret pro do
te, attenta qualitate, & conditione perſonarũ argu.
l.cum poſt §.gener.ff. de iure dotium l.ſi filiæ ff.de le
gat.iij.cum ſimilib.iuncta diſpoſitione ſtatutorum di
ctę terrę Argẽtę.¶ Quis aũt ad expẽſas litis teneatur,
ſitque in illis condemnandus? Breuiter dico,ꝙ cũ arti
culi,ſemper q̃bus litigatum eſt, aliquid in ſe difficul-
tatis,& dubij habeant, idcirco vtraq; pars poteſt dici
iuſtam litigãdi cauſam habuiſſe, & propterea vtrãq;
ab expenſis eſſe abſoluendam, ad tradita per Barto.
Alexan.& Modern.in l.properandum in §.ſinautem
alterutra cum ſimil.ibi not. C. de iudicijs. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Prohibitio nec ob iuſtam cauſam expreſſam,nec reſpectu alicuius perſonæ facta tanquam nuda ſeruanda non eſt,nullumq; iuris effectum producit,*
2 *Etiamſi pluribus inſtitutis facta dicatur.*
3 *Et vt valeat,neq; nuda dicatur,quid requiritur.*
4 *Quid de facta per modum conditionis.*
5 *Modus,non cõditio opponitur,quãdo diſpoſitioni perſonæ aliquid adiungitur per verba etiam futuri temporis.*
6 *Subſtitutio ſimplex facta per verbum ſubſtituto abſque tractu temporis quomodo poſſit valere.*
7 *Subſtitutio reciproca per ſe, & ſimpliciter facta nunquam fideicom.continet etiam poſt aditam hæreditatem.*
8 *Neque fieri dicitur non honoratis,vt fideicom.contineat.*
9 *Etiamſi clauſula codicillaris adeſſet.*
10 *Subſtitutio facta pluribus de filijs ipſorũ intelligitur,vt cuilibet ipſius alij ſint ſubſtituti,non autem omnium fi ij cuilibet.*
11 *Subſtitutio talis eſſe cenſetur, qualem verba ipſius demonſtant.*
12 *Clauſula in fine poſita quando ſit ad proxima tantum referẽda,*
13 *Conditio,ſi grauatus deceſſerit ſine liberis, quando tacitè à lege ſub intelligatur.*
14 *Relatiuum quis,vel qui &c. ad quæ præcedentia referri poſſit.*
15 *Et quãdo ad præcedentia ſtet augmentatiue, & non reſtrictiue.*
16 *Deficere qui dicantur*
17 *Subſtitutio,quæ diuerſimodè poteſt intelligi,locum in eo caſu habet,qui realiter euenit,*
18 *Verbũ reuerti eſt cõe habens directã, & obliquã ſignificationẽ.*
19 *Subſtitutio compendioſa poteſt importari ꝑ hæc verba,videlicet, & in caſu,quo deficerent maſculi.*
20 *Subſtitutus regulariter præfertur coniuncto.*
21 *Subſtitutio vbicunque eſt facta pluribus poſt illorum mortem, & in tota hæreditate, vno decedente, ſubſtitutus ad illius partem admittitur,excluſo coniuncto.*
22 *Subſtitutione facta pluribus poſt illorum mortem,quãdo ipſi inuicem ſubſtituti dicantur, & ſubſtitutum exludant,& quando non vſque ad numer.25.*
23 *Ea facta in proprietate, non dicuntur inuicem ſubſtituti,ſecus in vſufructu.*
24 *Paul.de Caſt.in l.hęredes mei.§.cũ ita ff.ad Trebell.declaratur*

Subſti-

25 *Subſtitutus ex vulgari non excludit coniunctum re, & verbis, quando ſubſtitutio caduca foret effecta.*

26 *Subſtitutus non præfertur coniuncto ex præſumpta mente teſtatoris, que ex diſpoſitis in teſtamento colligitur: Et quomodo hęc mens colligatur num. 37.*

27 *Subſtitutio facta pluribus copulatiuè quando locum habeat, & numero 29.*

28 *Tàm, & quàm ſunt dictiones collectiuæ, & diſtributiuæ etiam, ſiue diſiunctiuæ, & nu. 36.*

29 *Subſtitutio facta poſt mortem plurium collectiuè cenſetur facta vltimo morienti.*

30 *Idem, ſi inter eos, quibus facta fuit ſubſtitutio, ius accreſendi locum habere poteſt, & quomodo hoc verum ſit nu. 38.*

31 *Subſtitutio facta poſt mortem plurium per hæc verba, vulgariter, pupillariter, & per fideicommiſ. debet in quolibet caſu eodem modo determinari.*

32 *Conditio, ſi filij maſculi defecerint, adiecta ſubſtitutioni vulgari, eſt voluntaria adimplenda ſpecificè, & non per æquipollens.*

33 *Subſtitutus præfertur cui cunque coniuncto in parte vacante.*

34 *Subſtitutio vulgaris, & ſubſtitutio fideicommiſſaria facta pluribus poſt illorum mortem etiam in omnibus bonis, non differunt quoad excludendum coniunctum contra Bartol.*

35 *Subſtitntio vulgaris facta pluribus per copulam neque, & per copulam & quando, & quomodo locum habeat.*

EPITOME.

PROHIBITIO de non alienando facta à teſtatore legatarijs, vel hæredibus ſimpliciter nullum iuris effectum tanquam nuda producit.

Si teſtator legauit mille Titio, & Caio nepotib' ex vna ſorore, & alia mille Meuio, & Sēpronio nepotibus ex alia ſorore, quibus nepotibus ſuis ſubſtituit in dictis legatis filios ipſorū maſculos legitimos, & nāles, quos inuicem ſubſtituit in dictis legatis, & filios filiorum maſculos, vt ſupra, in infinitum, Et caſu, quo deficerent maſculi legitimi, & naturales tàm ex dictis Titio, & Caio, quàm ex dictis Meuio, & Sempronio, voluit, quòd dicta legata reuertantur in hæredes à ſe inſtitutos, Primam ſubſtitutionem factam nepotibus ſimpliciter de eorum filijs per verbum ſubſtituit, ſolum vulgarem continere, & factam fuiſſe etiam de filijs filiorum, Et reciprocam illam per verba, quos inuicem ſubſtituit, factum fuiſſe inter filios legatariorum, vt nō ſolū illi dicant̄ ſubſtituti vulgariter, ſed ēt reciprocè, Vltimā verò ſubſtitutionē in caſu, quo maſculi, vt ſupra, decederēt, factā dictis nepotibus legatarijs tanquā compēdioſam valere poſſe, & decedēte Sēpronio abſq; filijs maſculis, vt ſupra, hr̄es ſubſtitutos, excluſo Meuio fratre collegatario, & re, & vrbis ꝯiuncto, admittēdos eſſe, plenè demōſtratur.

CASVS CONSILII.

IOANNES Franciſcus teſtamenti condidit, in quo inter alia legata legauit Franciſco, & Fauſtino de Laude nepotibus ex ſorore ducatos mille ducentum &c. Item legauit Gadaldo, & Gabrieli de Velocio nepotibus ex alia eius ſorore ducatos mille &c. & adiecit, qđ nullo vnquam tempore dicti ſui nepotes tàm de Velocio, quàm de Laude legatarij, vēdere, permutare, aut aliter alienare poſſent p̄dicta bona caſu, quo ſibi fuerint in ſolutū data, ꝓut ex ordinatione ipſius teſtatoris in ſolutū ꝑ ſummis legatis, vt ſupra, dari poterāt, Poſtea tertio loco teſtator in dictis legatis p̄fatis nepotibus ſuis ſubſtituit ꝑ hæc verba, & qbus nepotibus eius tàm de Velocio, quā de Laude ſubſtituit ī dictis legatis filios ipſorū maſculos, legitimos, & nāles, & ex legitimo mr̄imonio ꝓcreatos. Quartò immediatè fecit ſubſtitutionē reciprocam his verbis, quos inuicē ſubſtituit in dictis legatis, & filios ipſorū filiorū [illegible]
mos &c. vt ſupra, in infinitum, Vltimo circa hęc [illegible]
ta ita ſubſtituit, & caſu quo deficerēt maſculi [illegible]
mi, & ex legitimo mr̄monio ꝓcreati, vt ſupra, [illegible]
dictis de Velocio, quàm de Laude, dicta legata [illegible]
tātur in infraſcriptos eius hr̄des, & eorū filios [illegible]
mos, & naturales &c. & hoc ꝑ omni, & toto &c. [illegible]
ſic diſpoſitis poſt teſtatoris obitū mortu' eſt Ga[illegible]
ſine filijs maſculis legitimis, & naturalibus ſu[illegible]
bus Gadaldo eius fratre, & collegatario, & Fauſ[illegible]
& Franciſco ꝯſobrinis alijs legatarijs: ortaq; [illegible]
legato facto dicto Gabrieli, dubitat̄ primo, qđ op[illegible]
ri potuerit ꝓhibitio alienationis, de qua ſupra. Secun-
do q̄, & qualis ſubſtitutio fuerit illa, q̄ facta fuit nepo-
tibus legataris ꝑ verba illa, quibus nepotibus &c. Ter-
tio quibus, ſeu inter quos ſubſtitutio illa reciproca fa-
cta per hæc verba, quos inuicē ſubſtituit &c. [illegible]
ſeatur. Quarto, quibns perſonis dicatur facta ſub-
ſtitutio verbis illis concepta: & caſu quo [illegible]
maſculi &c. & qualis ſit huiuſmodi ſubſtitutio. [illegible]
mo, quis ſit admitendus ad portionem Gabrie[illegible]
frater Gadaldus collegatarius & verbis, & re con[illegible]
ctus, an verò hæredes à teſtatore ſubſtituti, vt ſupra.

COSILIVM LXVI.

FACTI præſentis ſpecie diligenter [illegible]
ſiderata, dubijque propoſitis matur[illegible]
1 ſitatis; Quoad primū cōcludo, † prohibi-
tionem illam, quæ in facto habet, [illegible]
eſſe momenti, nullumque iuris effectum produc[illegible]
tanquam nudum præceptum continentem. l. filius
familias. §. diui. ff. de lega. j. l. pater filiū §. Iulius agrip-
pa ff. de legat. iij. & ibi Bar. l. lucius in prin. co. tit. non
enim reperitur facta ob aliquam cauſam iuſtam ex-
preſſam, nec reſpectu alicuius perſonæ, ergo tanquam
nuda prohibitio non eſt obſeruanda, vt habetur in d.
§. diui, & argu. l. codicillis. §. inſtituto ff. de legat. ij. &
quamuis Io. de Imol. ibi poſt glo. dicat, q̄ prohibitio
de non alienando non dicitur nuda, quoties plu[illegible]
fuerūt vocati, & illis pluribus facta fuit ꝓhibitio [illegible]
niam cenſetur facta cōtemplatione ipſorum, & [illegible]
ſequuti fuerunt aliqui, vt refert Salice. in l. quoties C.
2 de fideicommiſ. † Tamē ꝯrium eſt verius, q̄ prohibitio
dicatur nuda, nihilq; operatur, vt tenuit Salicet. ibi,
& fuit de mēte. glo. in d. §. diui; quam docto. ibi com-
muniter ſequuntur, & idem voluit Pa. de Caſt. in d. §.
diui, & ſequitur Alex. in l. qui romæ. §. cohæredi ff.
de verbo. obligatio. & dominus meus Sozin. qui re-
fert aliquas rationes Pauli, & præſupponit hoc veriſ-
ſimum eſſe, quando prohibitio de nō alienādo eſſet
facta ſimpliciter, prout facta fuit in caſu occurrenti.
3 † At ſi vltra prohibitionē alienationis eſſent adiecta
aliqua verba, vel diſpoſita, ex quibus coniecturi poſ-
ſent adiecta aliqua verba, vel poſita, ex qbus ꝯiectu-
rari poſſet, teſtatorē voluiſſe prohibere alienatio[illegible]
reſpectu alicuius perſonæ, vel hæredis, vel alterius
tunc non diceretur prohibitio nuda, vt in caſu l. [illegible]
ter filium §. pater, aliàs mater ff. de leg. iij. vbi vltra p[illegible]
hibitionem dictum fuit, ſed conſeruent ſucceſſio[illegible]
ſuæ, deque ea re inuicem ſibi cauerent; & requiritur
quòd illa verba vltra prohibitionem adiecta ſint p[illegible]
lata per modū rationis, & ſtent diſpoſitiuè, hoc eſt, q[illegible]
ſint prolata diſpoſitiuè, ſecus ſi enunciatiuè, cu[illegible]
dam futuri euentus: quia tunc ex illis non colligitur
coniectura, de qua ſupra, vt in d. l. pater filium [illegible]
4 fundum, & ibi Bartol. ff. de leg. iij. ¶ Non. obſtat [illegible]
prohibitio de non alienando facta per modū [illegible]
nis nō dicit̄ nuda, & operatur, vt dicat̄ facta reſp[illegible]
illorum pluriū, qbus eſſet facta, vt in l. iiij. in fi. ff. [illegible]
ditio. inſtitu. vbi eſt caſus, & exēplū, & ſequit̄ in [illegible]
præ-

ceptor meus Sozin.in d.l.qui romę.§.cohęredes.
col.ff.de verb.ob.circa finē,ibi primus caſus, quia
dètur primo, ꝙ prohibitio alienationis facta ꝑ
in cōditionis valet, quādo eſſet,ſeu appareret per-
cuius reſpectu facta fuiſſet, vt quia fuiſſet expreſ
ſona, vel adiecta forent aliqua verba, ex quibus
coiectura capi, ꝙ facta fuiſſet reſpectu alicuius
, vel perſonæ, vt ſupra dictū fuit: ſecus ſi ſimpli-
prohibitio de nō alienādo facta eſſet cōditiona-
prout reperitur facta in caſu præſenti, quia tunc
nuda nō valeret, argumen.d.§.diui cum ſimi-
ita in terminis declarat Bar. in d.l.4.in fi. & etiā
cui, vbi clarius nō poſſet loqui.ff. de cōd. & de-
r.Secūdo dici poſſet, aliud eſſe, ꝙ legatū, ſeu in-
fiat ſub cōditione, ſi nō alienauerit, & tūc pro
ex. in d.l.4.aliud, ꝙ legatum, ſeu inſtitutio fiat
& ſimpliciter, deinde in alia oratione, & in alia
teſtamēti teſtator ſubiungat hac lege, & condi-
ꝙ hæredes, ſeu legatarij alienare nō poſsint, &
illa verba nō dicentur facere conditionē, nec di-
adiecta per modum cōditionis, ſed in vim mo
quādo enim aliquid adiungitur ad diſpoſitionē
per verba etiam futuri temporis, tunc non
apponi cōditio, ſed modus, Barto. in l. quibus
in j.colum.ff.de conditio.& demonſtr. &
expreſſa ſint illa verba hac lege, & conditio-
tamen nō inferunt neceſſario, ꝙ dicatur appo
conditio, vt quando dicitur hac lege, ſeu hac con-
ditione, vel non fiat certum quid, vel vt fiat, vel
non vt eſt tex.clarus in l. quoniam C. de rerū
ibi Bal.l.cum eorum. C.de ſententijs, Bar.
milius in 2.col.verſi. qd ſi teſtator dicat &c.
dictis videntur ceſſare plura, quæ ad fauorē
conſiderant illius aduocati, ponderando ꝑ-
nem alienationis, de qua in dicto teſtamento
hac lege, & conditione &c. ¶ Circa ſecūdū,
& qualis fuerit ſubſtitutio prima facta legatarijs
illa verba, & quibus eius nepotibus tàm de Velo-
quàm de Laude ſubſtituit &c.illud vtique videt̄,
ſubſtitutio non modo vulgaris, ſed etiam fi-
commiſſaria, & conſequenter compēdioſa, † quo
fuerit ſimplex ſubſtitutio facta per verbū ſub-
quod eſt verbum commune, vt per Bartol.in l.
rio in penult. colum. ff. de vulg. & pupil. & per
Andr. & alios in c.ſi pater de teſtamen. in 6. de-
importare non ſolū vulgarē, ſed etiam fideicom
ariam, quamuis facta fuerit ſine tractu tēporis,
voluit Bald.in l.humanitatis in 15.colum. verſi.ſe-
do quæritur.C.de impub.arg.tex. in l. generaliter
cum autē C.de inſtit.& ſubſtit.ſub cond.fact.cū glo.
verbo ſubſtitui. & ꝑ not.in l.precibus.C.de impub.
¶ Secundo mouetur Bal.quia in teſtamētis latiſsima
debet interpretatio.l. in teſtamentis ff. de regul.
c.cū dilecti extra de dona. ergo verbū ſubſtituo,
quod ad directā, & fideicōmiſſariā adaptat̄, debet in-
telligi, vt vtranq; cōtineat. ¶ Contrariā ſententiā, vti
veriorē, & magis cōmunem ſequor, ꝙ cū in caſu oc-
currenti facta fuerit ſubſtitutio ipſis nepotibus lega-
ſimpliciter per verbum ſubſtituo de filijs ipſorū
aliquibus verbis importātibus tractum tempo
dicatur ſolum vulgaris facta, & non fideicommiſ-
eſt de mēte gl.in vna lectura in l.gallus.§.qui-
.ff.de liber.& poſthu. quam ſequūtur ibi Bar.
qui ibi in 2.col. pōderat glo. & atteſtat̄ doct.
muniter tenere, & allegat etiā Bar.poſt Rayn.in
centurio in verſi.oppono ad prædicta, & in l. lucius
in pen.q.ff.de vulg.& pupil.quam concluſionem pro
bat tex.ſatis clarè in l.nam hoc iure in §.j.ff.de vulg.&
pupil.ibi in vulgarem tātummodo caſum; Hanc opi
nionem ſequitur etiam Paul.de Caſtr.in l.fin.C. de hę
re.inſtituen.& Ioan. de Imol. in c. raynutius in mate-
ria vulgaris extra de teſtamē.vbi ſententiā Bal.repro-
bat.¶ An autem huiuſmodi ſubſtitutio potuerit cōti-
nere pupillarē etiā, quādo eſſet facta perſonis, quibus
pupillariter poſſet ſubſtitui; doct.cōmuniter volunt,
ꝙ ſic, vt refert Alex.in d.§.quidā rectè in 3.col. ꝑ not.
per Bart.in d.l.cētutio, ibi ſecundo oppono. Verum
quia nos ſumus inter extraneos, quibus facta fuit hæc
ſimplex ſubſtitutio, ideò cōcludendū eſt, eam ſolum
fuiſſe vulgarē, & nō fideicōmiſſariam.¶ Sed animad-
uertendum eſt, ꝙ ipſis nepotibus legatarijs non ſolū
fuerūt, vt ſupra, ſubſtituti vulgariter filij ipſorum, ſed
etiam filij filiorū vſq; in infinitum, per illa verba, & fi
lios ipſorum filiorū legitimos &c. quæ verba dicun-
tur eſſe pars primæ ſubſtitutionis, & referēda ſunt ad
dictam primā ſubſtitutionē ipſis nepotibus factam, vt
conſequenter non ſolū filij, ſed etiam filij filiorum vſ
que in infinitum dicantur ſubſtituti ipſis nepotibus le
gatarijs, & ſub prima ſubſtitutione, quæ ſolum vulga
ris fuit comprehendantur: quoniā ſi volumus dicere
dictos filios ipſorū filiorū cōprehendi ſub illa ſubſti-
tutione reciproca, quos inuicē ſubſtituo, ſequeretur,
ꝙ ipſe teſtator feciſſet ſubſtitutionē illā reciprocam
perſonis non vocatis, nec honoratis, quod non eſt di
7 cendum, quia † ſubſtitutio reciproca per ſe, & ſimpli-
citer facta nunquā continet fideicommiſſariā etiam
poſt aditam hæreditatem, ſeu ius quæſitum, vt in d.l.
nam hoc iure §.j.ibi in vulgarem tantum ſubſtitutio-
nē &c.& hoc tenet Bar.in l.lucius ī vlt.col.ff. de vulg.
& pupil.quem doct.ibi cōmuniter ſequuntur; & Bar.
in l.hæreditatē.C.de impub.doct. etiā in d.l. centurio
in pen.cart. quicquid dixerit Bal. in l. humanitatis. C.
de impub.qui in hoc non rectè ſenſit, vt dicit Sozi. in
8 conſ.6.in 3.vol. † Præterea in caſu noſtro filijs filiorū
non poteſt videri factam fuiſſe ſubſtitutionē recipro
cam, vt contineat fideicommiſſariā, quia, vt dixi, ipſi
nō reperiuntur vocati, nec honorati, arg.l.ab eo.C.de
fideicom.l.ſed ſi ſic ff.de leg.3.præceptor meus Sozi.
in conſil.69.in 4.col.& in cōſ.104.in 5.col.cū ſequen.
9 in 3.vol.vbi ita cōcludit: † & ex hoc tollitur vnū, qđ
dicūt docto.cōmuniter in l.verbis ciuilibus ff.de vul-
gar.& pupill.Bal.Angel.& Imol.ibi in d.l.centurio, &
in d.c.raynutius in materia cōpendioſę, & refert, & ſe
quitur Sozi.in conſi 6.in 2.& 3.col. 3. vol. ꝙ quando
ſubſtitutio reciproca eſt facta ſimpliciter, nec reſtri-
cta ad certū tēpus, dr̄ cōtinere fideicōmiſſariā etiā ſub
ſtitutionē, ſi in teſtamento appoſita fuit clauſula co-
dicillaris, nam ex quo filij filiorū ſubſtituti ipſis lega-
tarijs non poſſunt dici adinuicē reciprocè ſubſtituti,
ſed ſolum vulgariter, ſecundū vnum intellectum, vel
nullo modo honorati, vt etiā infra dicetur, ſequitur,
ꝙ clauſula codicillaris nō poteſt quoad eos operari,
vt dicantur ſubſtituti per fideicōmiſſum, vt declarat
Sozi.in d.conſ.6. & quamuis reſpectu filiorū primo
loco ſubſtitutorū, qui dicuntur inuicē ſubſtituti ſub-
ſtitutio reciproca propter clauſulam codicillarē po-
tuerit importare fideicōmiſſariā ſecūdum Sozi. in d.
conſ.6.tamen ex quo nō euenit caſus fideicommiſſa-
riæ, nec reciprocæ ſubſtitutionis, quia Gabriel legata
rius nō habuit filios, nec filios filiorū, & ſine illis de-
ceſsit, nō fuit locus fideicōmiſſarię, nec reciprocę ſub
ſtitutioni ad fauorē dictorum filiorū, & ideò fruſtra
quærimus, vtrum quoad filios, & filiorum filios dica
tur continere fideicōmiſſariā. ¶ Item animaduerten-
10 dum eſt, ꝙ † per illam primam ſubſtitutionem factā
legatarijs de filijs ipſorum dicuntur ſolū ſubſtituti cui
libet ex legatarijs filij ipſorum, & filij filiorum ſuo-
rum, vt cantant verba ſubſtitutionis, non autem ſim-
pliciter, & indiſtinctè omnes filij legatariorū dicunt̄
ſubſtituti cuilibet legatario: nam filij Gadaldi ſubſtitu
ti di-

ti dicũtur ſolũ Gadaldo,& filij Gabrielis cẽſeantur ip-
ſi gabrieli tantũmodo ſubſtituti: Itẽ filij Fauſtini Fau-
ſtino, & filij Franciſci Franciſco, vt etiã pulcherrimè
docuit in ſuo eleganti cõſilio excellens dñs Iacobus
Chizola Brixienſis: quod clarè cõſtat ex verbis teſta-
mẽti, quibus dicitur, ſubſtituit ſuis nepotibus filios ip
ſorum; ergo ipſis nepotibus nõ dicitur voluiſſe ſub-
ſtituere filios aliorũ,& cõſequenter Gabrieli nõ dici
tur voluiſſe ſubſtituere filios Gadaldi, nec è contra,
quia filij Gadaldi nõ ſunt filij ipſius Gabrielis, nec filij
Gabrielis dicuntur eſſe filij ipſius Gadaldi.¶ Pręterea
ſicut in portione ſua vnuſquiſq; legatarius cenſetur
prædilectus, ita in illa filij, & deſcendentes ſui cenſeri
debent prædilecti, vt in ea dicãtur ſoli ſubſtituti,& nõ
filij aliorũ, argum.l.cũ auus ff.de cõd.& demon. & in
l.cum acutiſsimi C.de fideicõmiſſ.ibique Bal.& Paul.
de Caſtr.cumq; ipſi filij,& deſcendentes cuiuslibet le
gatarij cenſeantur quoad portionẽ ſuorum parẽtum
eſſe vna,& eadem perſona cum ſuis parentibus, argu
men.l. fin.C.de impub. ideò in portione ipſorum ſub
ſtituti dici debent, vt cumulatiſsimè multa ad propo
ſitum refert dictus dñs Iacobus: Ex quibus infertur, ꝙ
vno ex legatarijs decedente ſine filijs maſculis, filij
aliorum collegatariorũ nõ dicuntur vocati, nec poſ-
ſunt venire ex illa prima ſubſtitutione facta ipſis lega
11 tarijs, quia † ſubſtitutio cenſetur talis, qualẽ demon-
ſtrãt verba expreſſa ſubſtitutionis,& ſubſtitutio fidei-
cõmiſſaria ſolũ habet locum in caſibus, qui ſub ver-
bis continentur,& non in alijs, vnde ſemper dici põt,
de hoc caſu nõ loquitur ſubſtitutio l. pater filium. §.
fundũ ff.de lega.3.Ioan.Andr.in addi.ad Specul.in ti-
tul.de teſtamen.§.1.in verſic.occurrit in fine, Oldra-
dus in conſil.21.Thema tale eſt, Abbas in conſi. 140.
in 1.volum.facti cõtingentia,& Sozin.in cõſ.62.in 3.
col.& in ꝯſil.104.in 3.col.in 3. volum. ¶ Capio tertiũ
dubiũ, quibus, ſeu inter quos ſubſtitutio illa recipro-
ca, quos inuicẽ ſubſtituit &c.facta cenſeatur, & ſequẽ
do conſiliũ do.Iacobi, qui veritatẽ in hoc tetigiſſe vi-
detur, cõcludo illam factam fuiſſe non inter nepotes
collegatarios, vt quidã arbitrati fuerũt, ſed inter filios
12 legatariorum primo loco ſubſtitutos, Primo † quia
hęc clauſula, quos inuicẽ ſubſtituit, referenda eſt ad
proxima, prout eſt de natura clauſulæ in fine poſitæ,
qñ magis cõgruit, vt referatur ad proxima, quàm ad
alia remota, prout in caſu occurrẽti magis cõuenire
dicit, vt referatur ad filios proximè ſubſtitutos, quàm
ad nepotes legatarios per plura pulcherrimè deducta
ab ipſo Chizola, argum.eorũ, quę voluit Bar.in l.talis
ſcriptura.§.fin.ff.de leg.1.per id, quod habet in l.j. C.
de liber.præter.& arg.eorũ, quę voluit Bart.in l.fin.ff.
ad trebell.& ad ꝓpoſitũ faciunt ea, quæ tradidit Alex.
in conſil.226.in 6.vol. cũ ſimil. quæ allegari poſſent,
& præcipuè, quoniã clauſula poſtpoſita non refertur
ad omnia pręcedentia, ſed ad proxima tantũ, quando
ad omnia referendo reſultaret repugnantia quędam,
& cõtrarietas, vt per Alex.in d.cõſi.226. & in cõſi. 48.
in 3.col.in 1.vol.poſt Bart.in d.l.talis ſcriptura §. fina.
At in caſu occurrenti reſultaret cõtrarietas, & repu-
gnantia, quia teſtator faciendo primã ſubſtitutionẽ
ſpecialiter prouidit nepotibus legatarijs, vt ipſis ipſo
rũ filij eſſent ſubſtituti taliter, ꝙ, altero ex ipſis legata
rijs decedente, filij illius eſſent ſubſtituti, ſed ſi ſubſti-
tutio reciproca cenſeretur facta etiã inter nepotes le
gatarios, ſequeretur, ꝙ ipſorum filij non dicerentur
ſubſtituti illis, & ſic contrarietas reſultaret,¶ Nec ob-
ſtat, ſi diceretur, ꝙ prima ſubſtitutio intelligitur facta
ſub conditione, ſi filij naſcẽtur, ſeu extabunt, argum.l.
interdum ff.de verb.obli.& in l.j.in fin.de cond.& de-
monſtr. ſubſtitutio autem reciproca dicitur facta ip-
ſis nepotibus legatarijs, ſi ex eis alij non naſcẽtur, ſeu
ſi non extabunt, nam in ſubſtitutionibus facti[...]
mortẽ ſubintelligitur cõditio, ſi deceſſerit ſine[...]
vt in l.generaliter §.cũ autẽ in fin.C.de inſtit. &[...]
ſub cond.fact.l.cũ acutiſsimi C.de fideicõmiſſis[...]
reſpõderi poteſt primo, ꝙ prima ſubſtitutio[...]
citur facta de filijs legatariorũ ſub conditione[...]
legatarij deceſſerint cum filijs, alioquin filij ipſo[...]
poſſent dici ſubſtituti, nõ autem ſub illa conditio[...]
ſi filij naſcentur; quoniã qui iam nati erant, pot[...]
dici ſubſtituti, & facere, ꝙ locus eſſet ſubſtitutio[...]
abſque quod alij naſcerẽtur, ergo nõ videtur ve[...]
ꝙ diceretur facta ſub cõditione, ſi filij naſcerẽtur. P[...]
terea non videtur verum, ꝙ ſecunda ſubſtitutio re[...]
proca cenſeatur facta, ſi filij legatariorum non exta[...]
rent, & deficerent, quoniã in hoc caſu filiorum defi-
cientium legatarij non poterant dici inuicem ſubſti-
tuti, cũ hæredes vniuerſales teſtatoris in d[...] legatis
eſſent vocati, & ſubſtituti etiam particulari[...]
in caſu, quo alter ex legatarijs nõ haberet fi[...]
tertia ſubſtitutione cõtinetur, & infra latius[...]
13 ¶ Rurſus † illa ꝯditio tacitè à lege ſubintellect[...]
uatus deceſſerit ſine filijs iuxta l.cũ auus ff.de cond.
demon.d.l.cũ acutiſsimi,& d.l.generaliter §.cum au-
tẽ, tũc ſubintelligitur, qñ ſumus in ſubſtitutione fidei-
cõmiſſaria, vt in dictis iuribus,& non in alia[...]
ſed ſecunda ſubſtitutio reciproca, de qua in[...]
to, ſub ſe nõ potuit cõtinere fideicõmiſſariam[...]
lum vulgarem directã, vt dictum fuit, ergo &c[...]
telligitur etiã illa tacita cõditio à lege, quando[...]
tutio facta fuit liberis,& deſcẽdentibus teſtatoris[...]
autẽ extraneis,& collateralibus, inter quos hæc cõ-
ditio non ſubintelligitur, vt in dictis iuribus,& ma-
mè probatur in dicta l.cũ acutiſsimi,& vbiq; per do[...]
ſed in caſu occurrẽti ſubſtitutio erat facta nepotib[...]
ex ſororibus,& filijs ipſorum, ergo &c.¶ Præterea[...]
cendo, quos inuicẽ ſubſtituit, per hoc relatiuũ, q[...]
voluit referre eos, quos maximè nominauerat[...]
14 de † natura relatiui quis vel qui eſt, ꝙ quamuis[...]
do præcedũt multa antecedẽtia, deinde ſubijc[...]
latiuum quis, vel qui cum aliqua noua qualita[...]
ſit ſecundũ grammaticos ad omnia præcedẽtia re[...]
ri, tamen ſi per relatiuũ ſignificatur aliqua noua q[...]
litas, quæ nõ omnibus præcedentibus conueniat, ſed
vni tantũ, tunc illud relatiuũ cũ ſua qualitate non re-
fertur ad omnia præcedentia, ſed ſolum ad illud, cui
poteſt ꝯuenire qualitas relatiui, vt voluit Domin. d[...]
ſant.Gemin.in c.2.per glo.in verbo ex quibus de e[...]
ctio.in 6.qui allegat Archid.in c.verum 8.q.1.Iaſ.in l.
cũctos populos in 2.lectura in 2.col.C.de ſumm.trin.
& fid.catho.ſed in caſu noſtro qualitas, hoc eſt ſubſti-
tutio reciproca relata per illud relatiuũ quos, nõ po-
teſt conuenire nepotibus legatarijs, quibus aliter fu[...]
rat ſpecialiter prouiſum per ſubſtitutionẽ eis fact[...]
de filijs ſuis, alioquin ſequeretur repugnantia, & c[...]
trarietas, vt ſupra proximè dictũ fuit, ergo per[...]
relatiuum, quos ſubſtituit adinuicem, non poteſt[...]
facta relatio ad omnes prænominatos, ſed du[...]
ad filios legatariorũ,& eorũ filios. Et ꝙ per illam[...]
dam reciprocam ſubſtitutionẽ dicatur facta ſubſti-
tio ſolum inter filios ipſorum legatariorũ, cõſta[...]
verbis illis immediatè ſequentibus, & filios ipſorum
filiorũ &c.intelligendo, vt alij cõſulentes in hac c[...]
ſa communiter intellexerũt, ꝙ filij filiorũ comp[...]
dantur ſub illa ſubſtitutione reciproca, nam cu[...]
ſtator dixerit,& filios ipſorum filiorũ, & inter e[...]
cerit reciprocã ſubſtitutionẽ, manifeſtè inferi, q[...]
illam dicitur feciſſe inter filios ipſorum legatar[...]
quoniam inter filios filiorum illam fecit prop[...]
lios primo ſubſtitutos, vt ex verbis ſubſtitution[...]
ligitur, ergo eodem modo, immo magis dict[...]

ſigillatim ſubſtitutionẽ fecerit inter filios primo deno-
minatos; qa propter vnũ quodq; tale,& illud magis,
& tantũ multo magis. C.de ſacr.ſan.eccle.& C.de epiſc.
& cleri.& cõſequẽter ſub illis verbis,quos inuicem
ſubſtituit, voluit teſtator cõprehẽdere filios primo
nominatos,& ſubſtitutos, de qbus ꝓximè dixerat; tũ
qa relatiuũ qs, vel q ſolet cõmuniter referri ad ꝓxi-
mè nominatos ar.eorũ,quę habent̃ in l.oẽs populi,
& ibi Bar.ff.de iuſt.& iur.& in d.l.j.C. de ſumm. trin.
& fid.cath.& ibi moderni poſt alios ſcribentes: tũ qa
dicẽdo quos inuicẽ ſubſtituit ĩ dictis legatis,& filios
filiorũ filiorũ &c.expreſsè conſtat, ꝙ voluit cõpre-
hendere ſub illo relatiuo,quos, filios primo ſubſtitu
tos, ex quibus proceſſerũt filij ſui, vt ſenſus ſit, quod ſi
inuicem ſubſtituit,& filios ipſorum filiorũ, alio
17 qui inconueniens videretur, ꝙ teſtator inuicẽ ſub-
ſtituiſſet legatarios,& filios filiorum ipſorum legata
riorum,& non filios illorum: vnde rectior ſenſus, & ſa
nior intelligẽtia vr̃ eſſe, ꝙ illa ſubſtitutio, quos inui-
cem ſubſtituit, intelligat̃ facta inter ſolos filios legata-
riorum primo ſubſtitutos,& ĩter ipſorũ filios, † & cõ-
ſequenter illud relatiuum quos ſine copula, qđ ſolet
ſtare reſtrictiuè,& determinatiuè, vt in l.ea tñ adie-
ctio,& ibi Bar.ff.de leg.3.& p Bar.& Iaſo. in d. l.j.C.
de ſumm.trin.& fid.cath.ſtet in caſu noſtro augmẽta-
tiuè, vt nõ ſolũ filij dicantur vulgariter primo loco
ſubſtituti ipſis legatarijs, ſed ẽt reciprocè ĩter ipſos,
quonia ſecundum Ia.Butrig. quem refert Bal. in l.p̃-
cipimus C.de appel. vbicũque relatiuum qs vel qui
habet expreſſam orationẽ determinatã, & pfectam
ſicut prout habet in caſu occurrenti, vt clarè cõſtat
ex verbis teſtamẽti, tũc relatiuũ ſine copula ſtat aug
mentatiuè,& nõ reſtrictiuè, nec determinatiuè ad p̃
cedentia, vt Inſt.quib.mod.re contr.oblig.in prin.in
verſ.quas res &c. ſecus ſi nõ haberet ſub ſe oratio-
nẽ determinatã, nec pfectã, ſed ĩ caſu noſtro rela-
tiuum quos ſine copula habet ſub ſe orationem deter
minatã & pfectã, ergo ſequit̃, ꝙ relatiuũ illud, quos,
cum ſua qualitate, hoc eſt cũ illis verbis inuicẽ ſubſti-
tuit, debet ĩtelligi, vt ſtet ad ꝓximè p̃cedẽtia augmẽ-
tatiuè, videlicet, vt ſo i filij legatariorũ nõ ſolũ dicã
tur ſubſtituti vulgariter, ſed ẽt reciprocè per p̃dicta.
¶ Quartũ modo aggredior, videlicet, qbus perſonis
fuerit facta tertia ſubſtitutio, ibi,& caſu, quo defice-
rent maſculi,& in quibus caſibus: Item qualis ſit illa
ſubſtitutio; in quo prætermiſſis argumentationibus
concludendũ eſt dictam ſubſtitutionem factam fuiſ-
ſe immediatè ipſis nepotib⁹ legatarijs: primo enim
teſtator voluit prouidere de ſubſtitutis in caſu, quo
ipſi legatarij haberẽt filios, ſeu filiorũ filios, & cum
illis decederent, ſubſtituendo dictos filios, ſeu filio-
rum filios, vt ſupra dictũ fuit; Deinde cogitãs teſtator,
q ipſi nepotes legatarij poſſent decedere ſine filijs,
voluit tũc legata facta debere reuerti ad hr̃des ab ip-
ſo teſtatore inſtitutos, & cõſequẽter eos ſubſtituere
dictis nepotibus ĩ caſu deficientiũ filiorũ ſuorũ ſub
illis verbis,& caſu quo deficerẽt maſculi, ſcilicet filij
legitimi & naturales dictorum legatariorũ; quæ ver
ba comprehẽdunt caſum tàm mortis filiorũ, quàm
etiam alium non exiſtentię, videlicet, qa præmortui
fuiſſent, ſeu aliter nõ extarent, fortè qa nati non
16 fuerint; † deficere.n.dicuntur hi, qui moriunt̃, vt in l.
vnica §.vbi aũt cum gl.& in §. ſinautem ad deficien.
C.de caduc.tollen.& in auth.de hæred.& falcid.
§.hinc nobis cum gl. item etiam hi, qui nũquã in re
rum natura extiterũt, ar.l.2.ff.de præſcrip.verb.l.j.C.
de indict.vidui.toll.cũ gl.cũ alijs ſimi. Qui caſus vlti
mus euenit, qa Gabriel nepos legatarius deceſſit nul
lis ſuperſtitibus filijs maſculis &c. & ſic filijs ſuis defi-
cientib⁹, vt clare verba ſubſtitutionis importãt. ¶ Vn
de dubitat̃, an Gadaldus eius frater, & collegatari⁹,
q in legato ſibi facto fuit coniũctus re,& verbis, vt p̃
ſupponũt do. Cõſultores; & verũ ẽ, in portione illius
p̃ferat̃ hr̃dibus ſubſtitutis in tertia ſubſtitutionis ſpe
cie, qđ ſtatim declarabit̃. ¶ Põt ẽt illa tertia ſubſtitu
tio intelligi facta filijs legatariorũ, q fuerũt ſubſtitu
ti primo vulgariter,& ſecũdo reciprocè, ĩ caſu, quo
ipſi filij ex prima ſubſtitutione, vel ſecunda admiſſi
fuiſſent,& poſtea deceſſiſſent, vt ipſis tũc dicant̃ ſub
ſtituti hr̃des teſtatoris, nã huic ẽt intelligentię benè
poſsũt adaptari illa verba ſubſtitutionis,& caſu, quo
deficerẽt maſculi,&c. Hic aũt caſus non euenit, qm̃
Gabriel nõ habuit filios,& ideò nõ potuerũt admit
ti nec ex prima, nec ex ſecũda ſubſtitutione, & cõſe-
quẽter ĩ ipſis filijs nõ potuit euenire tertia ſubſtitu-
17 tio, † ergo ĩtelligamus eã ĩ illo caſu, ĩ quo euenit, &
in quo realiter verificari potuit,& ↄſequenter, ꝙ di-
cat̃ facta nepotibus legatarijs ĩ caſu ſuorũ filiorũ de
ficientiũ, ar.eorũ, q̃ habent̃ in l.precibus C.de impu.
& p ſcribẽtes in d.l.cẽturio,& in c.raynutius p Imo.
in materia cõpendioſæ & in l. verbis ciuilibus ff. de
vul.& pup. vbi ſubſtitutio, q̃ põt ĩtelligi pp verba du-
bia, vel cõmunia diuerſimodè, & in diuerſis caſibus,
intelligit̃,& habet locũ in eo caſu, q realiter euenit.
¶ Qualis aũt ſubſtitutio fuerit hęc tertia, puto de iu
re verũ, ꝙ ex quo facta fuit p verbũ reuertant̃, vt ibi,
ꝙ dicta legata reuertant̃ in ipſos infraſcriptos hr̃des
18 &c. † qđ verbũ eſt cõmune, vt declarat Bar. in d.l.cẽ
turio in vlt.col.in verſ.6.habet.n.directã, & obliquã
ſignificationẽ, vt ꝓbatur in l.lucius §. tres hr̃des ff.ad
Trebell.& eſt gl.not.in l.j.in fi.gl. magnæ ff.de dona-
tio.iuncta l.3.C.de pactis inter empt.& vend. idcirco
potuerit valere iure directo, vt vulgaris, itẽ vt fideicõ-
miſſaria; facta.n.fuit p verba generalia, & cõmunia
apta ad ſubſtitutionẽ compendioſam, q̃ in ſe habere
19 dicũtur tractũ tẽporis, ſeu tẽpus ſucceſſiuum; † Nã
dicẽdo,& in caſu, quo deficerẽt maſculi &c. reſoluũ
tur hæc verba hoc modo, & ſi ipſi nepotes legatarij
non haberẽt filios &c. q potuerint venire ad ſubſtitu
tionẽ primo loco factã,& ſic in caſu, quo deficerẽt
filij &c. Quæ verba apta ſunt ad cõpendioſam ſubſti
tutionẽ, vt per Bar.& alios cõmuniter in d.l. cẽturio,
& in d.c.raytius per Imol. in materia compendioſæ.
¶ Præterea ex quo ſubſtitutio hæc facta per verba
cõmunia, non eſt facta ſimpliciter, ſed mediãtibus il
lis verbis,& in caſu, quo deficerent maſculi &c. q̃ ha
bent in ſe tractũ tẽporis, quoniã poſſunt deficere filij
vel p mortẽ, vel quia nati nõ fuerint, item ante agni-
tum legatum,& poſt, item ante ipſos legatarios, &
poſt, ſequitur, ꝙ poteſt ſub ſe cõprehendere nõ ſolũ
vulgarem, ſed etiam fideicomiſſariam, & ſic valere
tanquã compendioſam per ea, quę clarè voluit Alc.
poſt Bar.& Bald.in d.l.gallus §. qdã rectè ff. de lib.&
poſthu. in 2.col. ibi limita tñ &c.& hoc, qđ verũ vr̃
eſſe, & oẽs conſultores in hac cauſa admittunt, ego
nunc ſequor. ¶ Deuenio ad vltimum, quis ſit admit
tendus ad portionẽ Gabrielis, qui deceſsit abſque fi-
lijs &c. An Gadald⁹ frater,& collegatari⁹, q fuit con-
iunctus re,& verbis, an hr̃des ſubſtituti in caſu occur
rẽti. Et omittẽdo viã diſputatiuam, quam alij cõſu-
lẽtes ſequuti ſunt, neq; recedẽdo à veris doctrinis,&
opinionibus cõibus doctorũ, diſtinguo, ꝙ aut euenit
caſus ſubſtitutiõis fideicõmiſſarię, aut vulgaris: ſi ca
ſus fideicõmiſſariæ euenit, vt qa Gabriel mortu⁹ fue
rit ſine filijs poſt adeptũ legatũ, vel poſtq̃ ꝓ adepto
habitũ fuit, tũc hr̃des ſubſtituti debẽ admitti exclu-
ſo Gadaldo coniũcto: Idẽ ĩ caſu, quo eueniſſet caſus
vulgaris ſubſtitutiõis, vt qa ante agnitũ legatũ ſine fi
lijs deceſſiſſet. Quod aũt in caſu fideicommiſſarię ex
cluſo Gad. hr̃des ĩſtituti ex ſubſtitutione admitti de-

20 beant ad partē Gabrielis, probaſ primò, qa † ſubſtitutus regulariter ꝑfertur coniūcto, & ſubſtitutio excludit ius accreſcēdi, l. 2. §. ſi duo ff. de bo. poſ. ſecun. tab. l. vnica. §. in primo, & §. ī ſecūdo, & quaſi ꝑ totū.
21 C. de cad. tollen. cū ſim. ¶ Secūdo, † vbicunq; ſubſtitutio eſt facta pluribus ēt poſt illorū mortē, & in tota hr̄ditate, vno decedēte, ſubſtitut⁹ admittiſ ad partē illius, excluſo coniuncto. l. fi. §. filiū ibi, qcquid vobis legaui, & ſic per verba vniuerſalia cōprehendentia omne id, qđ legatū erat. ff. đ leg. 2. l. lucius. §. Caio ff. ad trebell. vbi Caio Seio, & Titiæ ſubſtituit teſtator poſt mortē ipſorum, & in eo toto, ꝙ fuerat illis iure inſtitutionis relictū, videlicet in ſemiſſe relicto Caio Seio, & in portione relicta Titiæ, hoc ē in quadrante, & tn̄ ſubſtitutus admittitur ad portionē Caij Seij prius defuncti excluſa Titia cohęrede. ¶ Tertio
22 † ad hoc, vt ſubſtitutio facta pluribus nō habeat locū in portione primi deficiētis, & cōſequēter ad hoc vt coniūcti dicanſ inuicē ſubſtituti, & ſubſtitutū excludāt à portione primi deficiētis, requiritur, ꝙ ſubſtitutio facta fuerit expreſſè vltimo moriēti, & in oībus bonis, ſeu in toto legato, nec alterū tātū ex illis ſufficeret, vt volunt do. cōmuniter, veluti refert, & ſequiſ Ale. ī l. pater filiā in fi. per illū tex. ff. ad l. falcid. & in l. ſi pater impuberes. ff. de vul. & pup. habetur ēt in l. quidam teſtō per doc. poſt Bar. eo. tit. & ibi Ale. qui in locis præallegatis allegat tenentes hanc partem: idem voluit Sozi. affirmans hanc eſſe concluſionem communem in conſ. 69. in vlt. col. & in cōſ. 104. in 5. 6. & pen. col. vbi ſenſit, ꝙ etiam ſi ſubſtitutio eſſet facta pluribus poſt illorū mortem, & in toto legato, tn̄ non dicuntur inuicē ſubſtituti, & ſubſtitutus admittitur ad portionem primi morientis, qđ dictū, vt dixi, probatur in d. l. fi. §. filiū, & in d. l. lucius §. Caio, & eſt de mente Bar. in l. hæredes mei §. cū ita ff. ad trebel. & ſequuntur Ang. Pau. de Caſt. & Ioā. de Imo. ibi, & Bal. in l. codicillis ff. de vſuf. leg. in prin. & per Ang. & Imo. in d. l. pater filiā, & in d. l. ſi pater impuberis & eſt de mēte Nicol. de Matherellis, & Bal. in l. pen. C. de impub. & al. ſubſti. Alex. in cōſi. 91. vbi latè in j. vol. & in conſ. 105. eo. lib. & addit Sozi. in d. conſ. 69. ita fuiſſe iudicatum in ciuitate Ferrariæ, dū ibi publicè legeret, & ī d. cōſ 104. in pen. col. inquit, ꝙ ſi ſubſtitutio eſſet facta ſimpliciter poſt mortē plurium ēt in tota hæreditate, ꝙ illi plures nō cenſentur inuicē ſubſtituti: At in caſu noſtro ſubſtitutio facta non fuit vltimo moriēti, nec in tota hæreditate, nec poſt mortē omnium, ſed ſimpliciter ſi deficerēt filij maſculi, ergo nō poſſunt dici inuicē ſubſtituti, & cōſequenter hr̄des ſubſtituti debent admitti ad portionē Gabrielis, qui deceſſit ſine filijs, excluſo Gadaldo collegatario re, & verbis coniūcto. ¶ Nō obſtāt no. ꝑ Bar. in l. codicillis in prin. ꝑ illū tex. ff. de vſuf. leg. qa ipſe loquiſ, quādo fideicōmiſſaria eſſet facta poſt mortē oīum, quo caſu cenſeſ facta vltimo moriēti, vt ibi ꝑ eū, ſed hoc nō ſufficeret ad hoc, vt diceretur inuicē facta inter ipſos grauatos, niſi eſſet facta expreſſè ī tota hr̄ditate, vt in l. Titia ſeio §. ſeia libertis ff. de leg. 2. prout declarat Sozi. in cōſ. 249. in fi. 6. col. cum ſeq. ¶ Præterea ſubſtitutio facta poſt mortem pluriū, ſeu oīum cenſetur facta vltimo morienti in vſufructu, non aūt in proprietate, niſi hoc vltimo caſu ſupereſſet perſona, quę ex ꝑſumpta mente excluderet ſubſtitutū, vt voluit Bar. in d. l. codicillis in prī. & ſequiſ Sozi. in d. l. hr̄des mei in diſcuſſione quinti caſus in 3. col. ff. ad treb. & in d. cōſ. 249. in 7. col. vbi infinitos allegat, q hoc tenēt, & dicit hāc eſſe cōmunem opinionē: ſupereſſe aūt dicitur perſona, quæ ex ꝑſumpta mente ſubſtitutū excludat, quādo ſubſtitutio eſſet facta pluribus liberis, & deſcēdētibus ipſius

teſtatoris, vt declarat īſignis præceptor meus Soz. in d. §. cū ita in 13. col. & expreſſè habeſ ꝑ Bal. & Sal. in d. l. pe. C. de impub. & dicit Soz. hoc eſſe de cōmuni intentione doc. dū allegāt tex. ad propoſitū in l. cum acutiſſimi C. de fideicō. & in l. ſi is, qui ducēta §. ...ter ff. de reb. dub. & ſequiſ Alex. in d. §. cū ita, ... contrariū, & malè ſenſerit Io. de Imo. in d. §. cū ita ... ibi refert Sozi. At in caſu noſtro ſubſtitutio non ... facta filijs, aut liberis, ſeu deſcēdētibus ipſius teſtatoris, ſed extraneis, & collateralibus; ergo mortuo Gabriele non ſupereſt ꝑſona, q̄ ex ꝑſumpta mente excludat hr̄des ſubſtitutos à portione ipſius Gabrielis, & conſequenter ſequitur, ꝙ poſito ſubſtitutionem eſſe factam in caſu noſtro poſt mortem omnium legatariorum, tamen non cenſeretur facta vltimo morienti, nec ipſi grauati dicerētur inuicem ſubſtituti, quamuis expreſſè ſubſtitutio eſſet facta in omnibus bonis legatis, ꝑ tex. in d. l. Titia ſeio §. ſeia libertis, d. l. pater filiā in fi. vbi Ale. & alij, & in d. l. ſi pater impuberes: tāto magis igiſ hoc cūcludendū eſt in ... præſenti, in quo ſubſtitutio nō fuit facta poſt mortem oīum, nec ēt ī oībus bonis legatis expreſſè, nec ... filijs, ſeu deſcēdētibus teſtatoris, vt apparet ex verbis teſtamēti. ¶ Adde, ꝙ ſi rectè cōſiderent verba Soz. in d. §. cū ita in quolibet caſu, quē ibi ponit ī 2. & ... & etiam ī d. conſ. 249. vbi eadem omnia repetit ... poſuit in d. §. cum ita, vbi latius, & melius ... hanc materiam; quam quilibet alius, concludendum eſt, ꝙ in caſu noſtro ſubſtitutio facta ipſis legatarijs in caſu, quo deficerent filij maſculi ipſorum, nō poteſt dici facta taliter, quod ipſi tāquam inuicem ſubſtituti excludāt ſubſtitutos hæredes, eueniente caſu, ꝙ vnus ex legatarijs deceſſiſſet ſine filijs, nam primus caſus, quē ipſe ponit, eſt, quando ſubſtitutio eſt facta poſt mortē plurium poſitorū in cōditione, ... nūquā grauati, qbus facta fuit, cēſentur inuicē ſubſtituti, vt voluit Imo. in d. l. centurio circa intellectum l. Titia ſeio §. ſeia libertis de leg. 2. & per eum ... nutius extra de teſta. in materia cōpēdioſa, & ... quæ habentur ꝑ Bar. in l. codicillis in prin. ff. de vſuf. leg. & ꝑ Bal. & Sali. in l. precibus. C. de impub. ... ſus ſi eſt caſus noſter, habemus intentū, ꝙ hr̄des ſubſtituti admittanſ, & Gadaldus excludaſ. ¶ Secundus nō conuenit caſui noſtro, quia loquitur, quādo ſubſtitutio ē facta poſt mortem plurium ab vltimo moriente in omnibus bonis relictis; quo caſu cenſeret ſubſtitutio inuicē facta, vt ī d. l. Titia ſeio §. ſeia libertis, & ibi Dyn. Bar. & alij in d. l. pe. vbi do. cōmuniter C. de impub. cū ſimil. ¶ Tertius caſus ſu⁹ noſtrā ſententiā adiuuat, ꝙ non dicatur inuicem facta ſubſtitutio, vt qn̄ eſſet facta poſt mortē pluriū ſimpliciter, non tamen vltimo morienti, nec in omnibus bonis relictis, vt in d. l. pater filiā ī fi. cū gl. & ibi Ale. ... §. caio, & ibi Bar. ff. ad trebel. Ale. Ang. & Imo. in d. l. ſi pater impuberes. Nec obſtat tex. in d. l. codicillis in prin. quem in cōtrarium adducit do. meus in d. ... ita in tertio caſu, & in d. conſ. 249. quia illi ex pr... ctis, & ex mente Soz. in d. cōſ. vt ſupra retuli ... ſponſum, quod etiam colligitur ex ijs, quæ ponit ... ſe Soz. in d. §. cū ita in 3. col. in diſcuſſione quinti caſus, vt infra diceſ. ¶ Quartus caſus ēt, quē ponit Soz. ibi, nō eſt caſus noſter, in quo concludit, ꝙ non cenſeatur facta ſubſtitutio inuicē īter ipſos grauatos, quādo teſtator poſt mortē plurium vltimo decedenti ſubſtituit, per tex. cum ibi no. per Bar. in l. vel ſingulis ff. de vul. & pup. & tenet Paul. de Caſt. ī d. l. ſi pater īpuberes. Itē qa ī caſu iſto ceſſāt ratio d. l. Titia ſeio §. ſeia libertis, q̄ facit ſubſtitutionē dici factā ad inuicem, nō. n. facta fuit ſubſtitutio poſt mortē ipſorū legatariorū vltimo morienti, & poſito, ꝙ ſic eſſet facta tamen

ſi debet cenſeri facta ad inuicẽ, quia neceſſe fuiſſet
ſi factã eſſe in oĩbus bonis expreſsè, vt in d.§.ſeia:
quare cũ in caſu occurrẽti ſubſtitutio facta nõ fuerit
vltimo moriẽti, ẽt quod facta eſſet in oĩbus legatis,
non tñ ipſi legatarij cenſeri debent inuicẽ ſubſtituti,
ar. d.l.fi.§.filiũ, & d.l.lucius §.caio. ¶ Quintus, & vlti-
mus caſus Soz.in d.§.cũ ita in 3.col.eſt, quãdo ſubſti
tutio fideicõmiſſaria eſt facta poſt mortẽ pluriũ ĩ to-
ta hæreditate, ſeu in oĩbus bonis legatis, & quamuis hic
nõ videaẽ caſus noſter, qa hic teſtator non ſubſtituit
poſt mortẽ ipſorũ legatariorũ, ſed ſimpliciter in ca-
ſu quo deficerẽt filij, videlicet, cuiuſlibet, ſeu alterius
legatarij, nec ẽt ſubſtituit expreſsè in oĩbus legatis,
ſed ſimpliciter in legatis, tñ poſito, & nõ conceſſo ca
ſum noſtrũ poſſe huic quinto caſui accõmodari, vr̃
dicendum, ꝙ ipſi legatarij non ſint inuicem ſubſtitu
ti, ſed vno decedente ſine filijs, ipſi hæredes ſubſtituti
excludant collegatarium coniunctum re, & verbis,
per text.in d.l.fin.§.filiũ, & in d.l.lucius.§.caio. ¶ Se-
cundo, † vt voluit Bar.in d.l.codicillis in prin. in ca-
ſu huius ſubſtitutionis factæ poſt mortem pluriũ in
omnibus bonis relictis, ſi ſubſtitutio eſt facta in ꝓprieta-
te, tunc inter illos plures non dicitur facta ſubſtitutio
inuicem, nec vltimo morienti, ſed vno ex illis defi-
ciente, admittetur ſubſtitutus, excluſo cohęrede, ſeu
collegatario ſibi coniuncto, qui vellet venire ex iure
accreſcendi, quoniam illud poſt ius quęſitum nõ ha
bet locum, vt in d.§.filium, & in d.§.caio: Secus aũt eſ
ſet, ſi ſubſtitutio talis facta fuiſſet ĩ vſufructu, quoniã
tunc coniunctus præferretur ſubſtituto, nam in ipſo
vſufructu ius accreſcendi habet locum poſt ius quęſi
tum, l.1.ff.de vſufr.accreſ. & ideò cũ ſupereſſe dica
tur perſona, quæ ex præſumpta mente ſubſtitutũ ex-
cluderet, ſubſtitutio facta poſt mortẽ omnium, & in
omnibus bonis cẽletur facta vltimo moriẽti, quo fit, vt
expectetur mors oĩum ad hoc, vt ſubſtitutus admit-
tatur, vt in d.l.codicillis iunctis not.ibi per Bar. ¶ Ad
verſus tñ ꝓximè dictis videnẽ ea, quæ voluit Paul.de
Caſtr.in d.§.cũ ita, in d.l.Titia ſeio §. ſeia libertis, & ꝯſil.
ſuo duo videnda &c. & quæ voluit Petr. de Anch.in
conſ.70.contra Philippum &c. & Io.de Imo. in d.§.
cũ ita 3.col.verſi.itẽ ĩ d.l.pe.voluit enim Pau.ꝙ ſub-
ſtitutio facta in omnib⁹ bonis poſt mortẽ pluriũ, ſeu
omnium, cenſetur facta vltimo morienti, vt eſt gl.in
l.q duos, in d.l.ſi pater impuberes, & in d.l.pater filiã
in fi. ergo illi, quibus facta fuiſſet ſubſtitutio, deberẽt
eſſe inuicẽ vocati ad excluſionẽ ſubſtituti ꝑ text.in d.
l.Titia ſeio §.ſeia libertis: quare licet Alex.in d. §. cũ
ita benè huic dicto Pauli reſpõdeat, tñ † pro declara-
tione conſiderandũ eſt, ꝙ aut ſubſtitutio eſt facta in
toto poſt mortẽ omnium, qui expreſsè fuerunt oẽs
grauati, & tunc nõ cenſeẽ facta vltimo, ſed vnicuiq;,
ita, quod vno decedente, ſubſtitutus admittiẽ ad
partem ſuam, vt in d.l.lucius §.caio, & in d.l.fi.§.filiũ,
vbi caſus, & iſte primus caſus nõ eſt caſus contingẽs:
aut ſubſtitutio facta in toto poſt mortẽ pluriũ ſimpli
citer facta fuit, quia non omnes grauati fuerunt, &
tunc ſi vno decedente ſupereſt alius coniunctus, qui
ex præſumpta mente non excludat ſubſtitutum, illi
legatarij, quibus facta fuit ſubſtitutio, non cenſentur in
uicem ſubſtituti, & ideò altero deficiente admittitur
ſubſtitutus ad illius partẽ, vt eſt de mente Bar.in d.l.
codicillis, & aliorũ cõmuniter, vt dicit Soz.in d.quin
to caſu, & ẽt in d.conſi. 249. & hic vr̃ caſus noſter, p̃-
ſuppõnẽdo, ꝙ hic ſubſtitutio facta fuerit in omnibus
legatis, & poſt mortem omnium legatariorum ſim-
pliciter, nõ aliter grauando oẽs, quibus facta fuit ſub
ſtitutio. Quapropter ſubſtituti hæredes debẽt admit
ti ad portionem Gabrielis primo defuncti ſine filijs,
quoniã non dicit ſupereſſe ꝑſona, quæ excludere di-
catur hr̃des ſubſtitutos ex p̃ſumpta mente defuncti;
qa Gabriel, & Gadaldus legatarij, qbus facta fuit ſub
ſtitutio, non ſunt de libertis, & deſcendentibus teſta-
toris, vt declaraui ſupra, alioquin ſi ipſi fuiſſent de li-
beris teſtatoris, altero decedente, nõ admittereẽ ſub
ſtitutus, qa ſuper eſſet perſona, q̃ ex præſumpta mẽte
illũ excluderet, & ideo legatarij cenſerẽtur inuicem
ſubſtituti ad excluſionẽ ſubſtituti, cũ ſubſtitutio eſſet
facta in toto, itẽ vltimo morienti, vt in d.§.ſeia liber
tis. Quòd aũt vltimo dicatur facta, probaẽ ex eo, ꝙ fa
cta fuit poſt mortẽ pluriũ, ſeu omniũ, vt dicebat Pau.
de Caſtro, quẽ retuli ſupra, cuius opinio ſaluatur in
hoc vltimo caſu, & ꝓbatur ar. eius, quod dicitur in ca
ſu ſimili in pupillari ſubſtitutione, vt in l.q duos, & ĩ
d.l.ſi pater impuberes, & in d.l.pater filiã in fi. Et ex p̃
dictis infertur, ꝙ ſi ſubſtitutio, de qua in illis verbis,
& in caſu quo deficerent filij &c. habeat effectũ fidei
cõmiſſariæ, vt quia Gabriel deceſſerit ſine filijs poſt
emolumentũ quæſitum, abſq; dubio hæredes ſubſti-
tuti admittendi ſunt ad illius portionẽ, excluſo Ga-
daldo fratre collegatario, & ſibi coniuncto re, & ver
bis. ¶ Vidẽdum modo ſupereſt, ſi ſubſtitutio, de qua
ſupra in d.verſi. & in caſu quo &c. q̃ fuit compendio
ſa, & apta importare non ſolũ fideicõmiſſariam, ſed
ẽt vulgarem, non potuiſſet valere vt fideicommiſſa-
ria, ſed ſolũ vt vulgaris, cuius caſus eueniſſet, eo qđ
Gabriel deceſsiſſet ſine filijs ante emolumentũ quæ-
ſitum, & ſic ante agnitum legatum, vtrum hæredes
ſubſtituti ad partem Gabrielis admitti deberent ex-
cluſo Gadaldo re, & verbis coniũcto. Et prima facie
videtur, ꝙ Gadaldus eſſet præferendus ex iure accre
ſcendi, vel non decreſcendi ipſis hæredibus ſubſtitu-
25 tis; † quoniã ex quo Gabriel mortuus ẽ ſine filijs, ſub
ſtitutio facta ipſi Gabrieli dicitur effecta caduca, vt ĩ
l.vnica.§.& cum triplici C.de caduc. toll. idcircò nõ
debet impedire coniũctũ maximè re, & verbis, quin
poſsit venire per ius accreſcendi, vel nõ decreſcendi
l.quidã teſtõ, & ibi Ale.in 3.not.ff.de vulg. & pupill.
l.2 §.ſi duo ff.de bonor.poſſ.ſecundum tabu. & con-
ſequenter non videẽ obſtare, ꝙ ſubſtitutio excludat
ius accreſcendi, & ꝙ ſubſtitutus præferatur coniun-
cto, qui vellet venire per ius accreſcendi, vel non de
creſcendi, ar.d.l.2.§.ſi duo d.l.vnica.§.in primo, & §.
26 pro ſecnndo cum ſimilibus. ¶ Secundo, † quamuis
regulariter ſubſtitutus pręferatur coniũcto, vt ſupra,
tamen hoc fallit ex præſumpta mente defuncti, quæ
colligitur ex verbis, & diſpoſitis in teſtamento, vt in
l.quidam teſtõ, & ibi Bart. & alij ff.de vulg. & pup. At
in caſu occurẽti cõſtat de mente p̃ſumpta ipſius te-
ſtatoris, quoniã vulgaris facta fuit in oĩbus rebus le-
gatis, & poſt mortẽ oĩum, & ſic vltimo morienti d.l.
codicillis, & ibi Bar. ergo Gadaldus coniunctus tan-
quã inuicẽ ſubſtitutus præferendus erit ipſis hr̃dibus
ſubſtituris, ar.d.l.Titia ſeio §.ſeia libertis ff.de leg. 2.
& in d.l.pater filiã in fi.vbi Ale. & alij ff.ad l.falc. & d.
27 l.ſi pater impuberes ff.de vulg. & pup. ¶ Tertio † vbi
cunq; vulgaris ſubſtitutio facta fuit pluribus copula
tiuè, vt facta fuit in caſu noſtro, tũc ſubſtitutus nõ ad-
mittiẽ, niſi oẽs noluerint, vel nõ potuerint adire, vel
legatũ agnoſcere, & ĩ hoc differẽtia ẽ ĩter fideicõmiſ
ſariã factã pluribus, & in toto, & ipſam vulgarẽ, qa in
vulgari teſtator vr̃ ſemper voluiſſe cõſeruare ius ac
creſcendi inter inſtitutos, ſeu aliter vocatos, per tex.
in d.l.quidam teſtamento, ita eſt de mẽte Ale. & alio
rum ibi in vltimis verbis illius legis. ¶ Quarto facit,
nã ſubſtitutio in caſu occurrẽti facta fuit poſt mortẽ
pluriũ collectiuè, dicẽdo, & caſu, quo deficerent filij
maſculi tàm ex dictis de Velocio, q̃ de Laude &c. hę
28 .n.dictiones † tàm, & q̃, ſtant collectiuè, vt ꝑ Alber.in
29 diction.ĩ verb.tamquã: ſed † vbicũq; ſubſtitutio ẽ fa-

ćta poſt mortē pluriū collectiuè, cenſet̄ facta vltimo
morienti,ideò cū facta fuerit in oībus legatis,coniū
ćtus debet p̄ferri ſubſtitutio d. l. ſeia libertis cū ſimil.
Et ſuadentur p̄miſſa, quoniā ex quo ſubſtitutio vul-
garis eſt facta copulatiuè,vt ibi,tàm de Velocio,q̃ de
Laude, ſequitur, ꝙ ſubſtitutus non eſt admittendus
ad partē vacantē vnius tantū,niſi copulatiuè oēs par
tes vacent,vt habet̄ p Bar.& Pau.de Caſt.in d.l. quidā
teſtō,& in l.hr̄des mei §.cū ita ad trebel.Salic. & Mo
derni in l.pen.C.de impub.Ale.in d.l.quidā in 3.col.
30 ¶ Quinto, † quādo ſubſtitutio ē facta pluribus poſt
mortē illorū,& ſunt tales, inter quos pōt habere lo-
cum ius accreſcendi, tūc cenſet̄ facta vltimo moriē-
ti.l.codicillis in prin.& ibi Bart.ff.de v ſuf.leg.Bart.&
alij ī d.§.cū ita,ergo illi,q̄bus facta fuit ſubſtitutio,cē
ſent̄ inuicem ſubſtituti, & ideò excludunt ſubſtitutū.
d.§.ſeia libertis, neq; pluralitas debet in ſuas ſingula-
31 ritates reſolui. ¶ † Sexto, quādo ſubſtitutio eſt facta
poſt mortē pluriū per hæc verba,vulgariter,pullari-
ter,& per fideicōmiſſum,tunc cenſetur facta vltimo
morienti in quolibet caſu,vt eadem ſit,& ęqualis de
terminatio omnium.l.nam hoc iure de vulga. & pu-
pillari;nam quando eſt ſic facta, vulgaris cenſetur fa
ćta vltimo morienti,vt ſupra,& habetur per Iaſ.Ale-
xan.& alios in d.l.quidam teſtamento, ita concludit
Sozin.in d.cōſi.249 in 6.col. Sed in caſu noſtro facta
fuit vulgaris,hoc eſt ſubſtitutio,quæ habet effectum
vulgaris ſub cōditione, ſi filij maſculi defecerint &c.
& poſt mortem plurium, ergo vltimo morienti, &
conſequenter Gadaldus coniunctus excludere debet
hæredes ſubſtitutos, & præſertim, cum ipſi hæredes
ſint ſubſtituti ſub illa cōditione, ſi filij maſculi defice
32 rent tàm de Velocio, q̃ de Laude, † quæ cōditio cū
ſit voluntaria,debet adimpleri in forma ſpecifica, &
non per æquipollens.l.mœuius.l.qui hæredi ff.de cō
ditio.& demonſtr.Bar.in l.gallus.§. & q̄d ſi tātū ff.de
liberis,& poſthu.Quare neceſſe erit ad hoc,vt hr̄des
ſubſtituti poſsint admitti,& dicantur vocati,ꝙ oēs fi
lij tàm illorum de Velocio,quàm illorum de Laude
defecerint,vt verba teſtamēti expreſsè ſonant,à qui-
bus non eſt recedendum cum ſint clara.l.ille,aut ille
in fin.ff.de lega.3.¶ Sed præmiſsis non obſtantibus,
poſito,ꝙ ſubſtitutio habeat effectū vulgaris, eiuſque
caſus euenerit,tamen eſt concludēdum,ꝙ Gadaldus
coniunctus non eſt admittēdus ad partem Gabrielis
vacantem,ſed hæredes,qui fuerunt ſubſtituti, ex illa
33 ratione, † quia ſubſtitutus p̄fertur cuicūque coniun
ćto in parte vacante,vt in d.l. vnica. §. in primo,§.p
ſecūdo,& ferè per totam legem, auth. hoc amplius.
C.de fideicom.& traditur in l.q patri.ff.de acq.hære.
doct.& maximè Sozi.in l.j.ff.de vulga.& pupill.circa
ſextū effectū.d.l.2.§.ſi duo.ff.de bon.poſ.ſecun.tabu.
& arg.d.l. quidā teſtō cum ibi not. per ſcribētes poſt
gl.ff.de vul.& pupil.& gl.in l.fi.in prin.eo.tit.vbi bo-
nus tex.¶ Secundo confirmatur ex ijs, quæ in termi
nis voluit Alex.in d.l.quidam teſtō in pen.col.arguē
do de fideicommiſſaria, in qua ſubſtitutus excludit
34 coniunctum quoad partem vnius vacantē, † quādo
ſubſtitutio facta fuit pluribus poſt illorum mortem
etiam in omnibus bonis,vt dixi ſupra p text.in d. l.fi.
§.filium,& in d.l.lucius.§.caio, ergo idem dicēdum
eſt etiā in vulgari,cū non poſsit concludens ratio di-
uerſitatis adduci: & quamuis Bar.in d.l.pen.C.de im
puberum,& in d.§.cū ita conet̄ reſpōdere,& aſsigna
re rationis diuerſitatem,ꝙ in fideicōmiſſaria agatur
de pluribus effectibꝰ, & ideò pluralitas reſoluit̄ in ſin
gularitates,in vulgari aūt agatur de vno effectu,&c.
& ideò de vna ad aliā non ſit facienda illatio, tn̄ hæc
reſpōſio,& cōſideratio Bar.reprehenditur per Bald.
in d.l.pen.& benè,& per Imo.in d.§.cum ita, quē ibi
in hoc ſequit̄, licet in pluribus alijs ab eo diſco[...]
& ita reſidet Ale.in d.l.quidā teſtō in pen.col.¶ [...]
35 tio ad propoſitū facit id, † quod voluit idē Ale[...]
l.quidam teſtō declarando verba dubia Io.de Im[...]
quando ſubſtitutio vulgaris facta fuit pluribus p[...]
copulam,neq;, puta dicendo,ſi Titius,neq; Semp[...]
nius hæredes erunt,ſubſtituo Caium, tunc proce[...]
opinio Bar.de qua ibi,videlicet,ꝙ ad hoc,vt ſubſ[...]
tus poſsit admitti,requiratur,ꝙ nullus ſit hęres[...]
rò fuerit facta per copulam,&,tūc ſi ſubſtitutio fa[...]
ſit expreſsè in tota hæreditate,idem eſt, ꝙ in caſu[...]
cedenti,arg.d.§.ſeia libertis,ſi autem non ſit facta ex
preſsè in toto,ſed ſimpliciter, & indefinitè ſuper hæ
reditate,ſeu ſuper legatis factis, non exprimendo to
tam, & tunc ſubſtitutus in parte vacante præfertur
coniuncto,arg. d. l. quidam teſtamento à contrario
ſenſu:& hoc ſuadetur,q̄a dicēdo ſi Titius,& [...]
des non erunt,ſubſtituo Caium, ad partē vn[...]
tē debet admitti ſubſtitutis,q̄a altero ex hr̄dibus
adeunte,verum eſt,Titium,& Seium hr̄des nō [...]
ſi is qui ducenta.§.cum ita in ſi.ff.de reb.dub.¶ [...]
36 terea † illa verba tàm de Velocio, q̃ de Laude [...]
butiuè,& diſiūctiuè ſum,debent,vt in l. cum [...]
in fi.C.de bon.quę liber.& inſti.de hęre.inſti.[...]
vbi caſus,& in l.nominis & rei in fin.ff.de ver[...]
ſecundū hāc ſignificationē teſtator in alijs pa[...]
teſtamēti has dictiones tàm,& q̃ aſſumpſit, vt [...]
tur ex legato facto illis de Laude,ibi de petijs te[...]
tàm ipſius teſtatoris,q̃ proprijs ipſorum hæred[...]
& in p̄hibitione alienationis ibi tàm dicti de Ve[...]
cio,q̃ prædicti de Laude poſsint vllo vnquam tēpo
re alienare &c.Quare īferri pōt,ꝙ ad hoc,vt ipſi hr̄
des ſubſtituti admitti valeāt,ſatis ſit, vel ꝙ omnes de
fecerint ſine filijs,vel quod vnus tantum etiam ſine fi
lijs defecerit, quoniam cum illa verba ſtēt diſtribu[...]
uè,ſeu diſiunctiuè, ſi cōtingat vnū ex legatariis [...]
deficere ſine filiis,verum erit dicere,ꝙ tàm illi de Ve
locio,quàm illi de Laude ſine filiis defecerint [...]
ad veritatem diſiunctiuæ ſufficit alteram part[...]
ſe veram,& orationem in vno tantum verifica[...]
ſi is,qui ducenta.§.vtrū ff. de reb. dub. & probatur [...]
terminis huius orationis conceptæ per hæc verba,
tàm,& q̃ inſti.de hære.inſti.in prin.& in d.l.nominis,
& rei in fi.Propterea ēt attentis verbis illis tàm ex di-
ctis de Velocio, q̃ de Laude concludendū eſt in caſu
occurrenti, ꝙ ipſi hr̄des ſubſtituti ſint admittendi ex
ſubſtitutione ad partē ipſius Gabrielis deficiētis ſine
filiis,excluſo Gadaldo collegatario, & coniuncto et
re,& verbis.¶ Nō obſtāt allegata ſupra in contrariū,
quoniā illis facillimè pōt reſpōderi,eadēq; reſponſ[...]
ēt ſatisfacient illis,q̄ poſſent adduci in cōtrariū in ca[...]
ſu ſubſtitutionis fideicōmiſſarię,de qua ſupra p[...]
dictum eſt.In primis non aduerſatur,ꝙ ſubſtitutio [...]
ćta ipſis nepotibus legatariis effecta eſt caduca [...]
ad Gabrielem, qui deceſsit ſine filiis, quoniā e[...]
lii,qui fuerunt ſibi ſubſtituti,nunquam fuerunt [...]
rū natura,& ideò p̄pter illorū defectū ſubſtitu[...]
ad eū euanuit, & ſibi cōiunctꝰ debuit admitti [...]
accreſcendi,vel nō decreſcēdi. d.l.quidā teſtō,& [...]
Ale.in 3.no.d.l.2.§.ſi duo,& d.l.vnica §.& cum [...]
ci cum ſim.quia huic motiuo,quod videt̄ po[...]
reſpondet̄,p̄ſupponēdo,ꝙ ipſis nepotibus lega[...]
in legatis factis duæ fuerunt factæ ſubſtitution[...]
ma de filiis ipſorū,quę fuit vulgaris,ſecunda de [...]
bus inſtitutis teſtō in caſu,quo deficerent filii [...]
maſculi,& hæc fuit cōpendioſa, ſeu continēs fi[...]
miſſariam,& vulgarem,vt fuit ſupra declaratū [...]
ſtat ex verbis teſtamenti. Vnde quamuis per [...]
Gabrielis, qui deceſsit ſine filiis, defeciſſe,& e[...]
ſe, caducaq; effecta dicat̄ prima ſubſtitutio, in [...]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſi fuerunt ſubſtituti, tñ ꝑpter defectum filiorū locus fuit tertiæ ſubſtitutioni, in qua hr̄des inſtituti fuerūt ſubſtituti, & cōſequēter quamuis prima ſubſtitutio, ſi effecta fuit caduca, nō potuerit impedire ius accreſcēdi ſeu nō decreſcēdi, quin Gadaldus debuiſſet admitti tanquā coniunctus ꝑ iura ſupra allegata, tñ tertia ſubſtitutio, cuius caſus euenit, & q̄ nō facta fuit caduca, potuit, & debuit impedire Gadaldū coniunctū re, & verbis, quo minꝰ poſſet venire ex iure accreſcendi, vel nō decreſcendi, quoniā ſubſtitutio fideicōmiſſaria, ſiue vulgaris excludit coniunctū, vt d.l. quidam teſtō à contrario ſenſu, & ibi Ale. d.l. 2. §. ſi duo & l. vnica §. in primo, & §. pro ſecundo cū ſimi. ¶ Nō obſtat ſecundū, ꝙ ſaltem ex præſumpta mente teſtatoris coniunctus excludit ſubſtitutū vulgariter d.l. quidam teſtamento cum ibi not. per glo. & doct. Sozi. & in d.l.j. in 6. effectu vulgaris. † Præſumpta autem mens teſtatoris colligitur ex verbis, & diſpoſitis in teſtamento, vt quando teſtator vſus fuit verbis collectiuis & vniuerſalibus, puta ſi omnes non erunt hr̄des, vt in l.pen. C. de impub. & habetur per docto. in d.§. cum ita; vel quādo teſtator dixit, ſi Titius, neq; Seius erunt hæredes, vt in d.l. quidam teſtamento; vel quā do dixiſſet copulatiuè, ſi Titius, neq; Seius erunt hæredes, vel ſine copula &, atq; coniunctus eſſet de liberis, qui ex prę́ſumpta mente excluderet ſubſtitutum, vt voluit Bal. in d.l. pe. C. de impu. & refert Alex. in d.l. quidam teſtamento in prin. pen. col. vel quia ſecundum Imol. in d.l. quidam teſtamēto, prout ibi illum declarat Ale. teſtator dixiſſet copulatiuè, ſi Titius, & Seius hr̄des non erunt, Caium ſubſtituo, & facta eſſet ſubſtitutio expreſſè ſuꝑ tota hr̄ditate, ſeu ī toto legato, vt quādo ſubſtitutio vulgaris facta fuiſſet in legato, vt in l. pater ſeuerinā ff. de cōd. & demōſt. & in l. legata cum ibi not. C. de legatis, ſecus ſi nō in toto expreſſè facta fuiſſet: Quoniā his pōt reſponderi, qđ in caſu noſtro non apparet de præſumpta mente defuncti, ꝙ voluerit coniunctum præferēdum eſſe ſubſtitutis hæredibus & ideò ſtabit regula firma, ꝙ ſubſtituti ſint præferendi ipſi Gadaldo coniuncto: Nam teſtator ſubſtituendo hæredes inſtitutos nō vſus eſt verbis collectiuis, ſeu vniuerſalibus, & quamuis dixerit, in caſu, quo deficerēt filij maſculi tàm ex illis de Velocio, quàm de Laude, dico, quod illa verba tàm &c. & q̄ &c. nō dicunt̄ eſſe verba collectiua, ſeu vniuerſalia, ſed potius diſtributiua, & diſiūctiua vt de contrauis ſ. & ideò ex illis non pōt colligi mens p̄ſumpta ad fauorē coniuncti, ſed potius ad illius excluſionē, vt dictū fuit. Præterea & ſi illa verba ſtarēt collectiuè ex illis tñ infert̄, qđ ſubſtituti hr̄des potuerint admitti ēt in hoc caſu, in quo Gabriel ſolus deceſsit ſine filijs ad partē illius vacantē, vt dixi ſ̄. Tertio dico, quod illa verba, tàm ex illis de Velocio, q̄ de Laude, ſiue ſtēt collectiuè, ſiue diſiunctiuè, nō ſunt relata ad legatarios, qbus facta fuit ſubſtitutio ſed ad filios ipſorū, qui poſiti ſunt in cōditione, vt patet ibi; & caſu quo filij maſculi deficerēt tā ex illis de Velocio, quā de Laude, ergo ex illis ēt ſtantibus collectiuè non pōt colligi p̄ſumpta mens teſtatoris, ꝙ voluerit coniunctum debere præferri ſubſtituto, quia doct. in d.l. quidā teſtō, & in d.l. pe. in d.§. cum ita, & in d.l.j. in 6. effectu de vulg. & pup. nec non in d.l. codicillis in prin. ꝑ Bar. & in cōſilijs ſupra allega. qui volunt, ꝙ ex verbis collectiuis, ſeu vniuerſalibus, aut copulatiuè poſitis colligi præfata p̄ſumpta mens, loquuntur, & ita præſuppoſitū, quādo verba eſſent relata ad hr̄des, ſeu legatarios coniūctos, qbus facta eſſet ſubſtitutio, vt expreſſè colligit ex iuribus, & locis ſupra allega. ¶ Adde, ꝙ nec fuit vſus teſtator illa copulatiua neq; &c. nec ēt illa copulatiua &, ſubſtituendo ſuꝑ toto expreſſè, ꝑut neceſſe fuiſſet ad hoc, vt ex mēte teſtatoris coniunctus ſubſtitutū excluderet, vt colligit̄ ex ijs, q̄ volunt Bal. Imo. & Ale. in d.l. quidā teſtō, & habetur ꝑ alios in d.§. cum ita, & in d.l. pen. cū ſimil. Quare infert̄, retorquēdo argumentū, ꝙ cū in caſu noſtro ex verbis; & diſpoſitis in teſtō non poſsit colligi p̄ſumpta mēs teſtatoris, ꝙ voluerit coniunctū debere p̄ferri ſubſtituto, idcirco ſtandū erit regulæ, videlicet, ꝙ ſubſtitutus præferatur coniuncto. ¶ Non obſtat tertium, ꝙ vulgaris, & fideicommiſſaria differunt in hoc, ꝙ facta poſt mortem plurium, ſeu in caſu, quo nō eſſent hæredes ſubſtituendo copulatiuè &c. vulgaris ſubſtitutus excluditur à coniuncto d. l. quidam teſtamento, ſecus in fideicōmiſſaria §. filiū, & d.l. lucius §. caio, quia reſpondetur, ꝙ & ſi differant, tamen in caſu noſtro teſtator non vſus fuit talibus verbis, ex quibus coniecturari poſsit mens teſtatoris, vt ſupra ꝓximè dictum eſt. Prętera ſecundum Alex. in d.l. quidam teſtamento in pe. col. poſt Bal. in d.l. pe. & Imol. in d.§. cū ita, nō eſt differentia in hoc inter fideicōmiſſariā, & vulgarē, & inter illas nulla bona diuerſitatis ratio reddi pōt, & rationem, quam tradit Bar. in d.§. cū ita, impugnant Bal. & Imo. in locis præalleg. ¶ Non repugnat quarta ratio, ꝙ ſubſtitutio dicit̄ facta in caſu noſtro per verba importātia poſt mortem plurium collectiuè dicendo, tàm ex illis de velocio, quàm de laude; item facta fuit in omnibus legatis, ergo cenſet̄ facta vltimo morienti, arg. d.l. codicillis & ideò ſubſtitutus admitti nō pōt ad partē vnius vacantē, cum ſuperſint alij, quibus ſubſtitutio facta fuerat. Item ſaltē dici debet ſubſtitutio facta copulatiuè dicēdo tàm ex illis đ Velocio, quàm de Laude, ergo, &c. Quia ex p̄dictis patet reſponſum, nā hic nō fuit facta ſubſtitutio poſt mortē pluriū, nec omniū, nec collectiuè, & poſito, ꝙ hic eſſent verba collectiuè ꝓlata, tamen illa non fuerunt relata ad eos, quibus facta fuit ſubſtitutio, prout loquūtur doct. communiter, ſed expreſſè ad filios poſitos in conditione, quo caſu huiuſmodi verba non poſſunt operari, vt dicatur facta ſubſtitutio adinuicem inter ipſos, quibus facta fuit, vt p̄ ſupponit Soz. in d.§. cum ita in primo caſu in 2. col. & in d. cōſi. 249. in 2. caſu. Præterea, vt dixi, illa verba tàm &c. & quàm &c. non ſtant collectiuè. ¶ Non obſtat quintū argumentum, ꝙ quando ſubſtitutio eſt facta pluribus, & poſt illorum mortem, & ſunt tales, inter quos pōt locum habere ius accreſcendi, tunc ſubſtitutio cenſet̄ facta vltimo morienti d. l. codicillis in prin. ff. de vſufruct. lega. & in d.§. cū ita, ſed inter coniunctos re, & verbis pōt eſſe locus iuri accreſcēdi, vt in l. re coniuncti cum materia ff. de lega. 3. cum ſimil.
8 ergo &c. Quia reſpōdetur prædicta eſſe vera, † quādo ſunt tales, inter quos pōt eſſe locus iuri accreſcendi poſt ius quæſitū, vt inter duos vſufructuarios coniunctos d.l. codicillis, iuncta l. 1. in fin. ff. de vſufruct. accreſcen. ſed quādo eſſent tales, inter quos haberet locū ius accreſcendi ante ius quæſitum, & non poſt, vt quando ſubſtitutio facta eſſet in proprietate, iuxt. quæ habent̄ in d.l. quidā teſtamēto per Ale. & in l. vnica C. quando non peten. part. & in d.l. re coniuncti, tūc ſecus eſſet, quoniā aliæ regulæ ſeruandæ ſunt, de quibus ſupra, & habetur in d.l. pater filiā in fi. in d.l. ſi pater impuberes, & in d.l. quidam teſtamēto cū alijs, quæ ſupra pleniſsimè deducta fuere. Præterea ſubſtitutio facta poſt mortem pluriū in proprietate cēſet̄ facta vltimo morienti, quādo ſupereſt ꝑſona, q̄ ex p̄ſumpta mente teſtatoris excluderet ſubſtitutū, vt ꝑ Bar. in d.l. codicillis, at in caſu noſtro nō ſuꝑ eſt talis ꝑſona, vt dictū fuit, ergo &c. ¶ Non obſtat ſextū fundamentum, quod fuit Sozi. in d. conſ. 249. in 6. col. videlicet, ꝙ quando ſubſtitutio facta eſt poſt mortem

pluriũ per hæc verba, vulgariter, pupillariter, & per fideicõmiſſum, cenſet̃ facta ſubſtitutio fideicõmiſſaria vltimo morienti, vt æqualis fiat determinatio, ergo infert̃, ꝙ vulgaris, ſeu pupillaris ſic facta dicit̃ facta vltimo moriẽti, & ideò ſubſtitutus nõ erit admittendus, niſi oẽs partes vacent; nã pro reſpõſione dici poteſt, ꝙ in caſu noſtro nõ fuit facta poſt mortẽ pluriũ, vt dictum fuit, ſecundo, ꝙ nõ ſufficit eſſe factã vltimo morienti, niſi expreſsè ſit facta in toto, ſeu in oĩbus bonis, vt dictũ eſt. Tertio dico, ꝙ cenſet̃ facta vltimo morienti, quando ſupereſt perſona, quæ ex præſumpta mente excluderet ſubſtitutũ, vt per Bar. in d. l. codicillis cum ſimi. de qbus ſupra. Pręterea ideò in caſu Soz. vt æqualis fiat determinatio, intelligitur facta vltimo moriẽti, qa ſupereſt pſona, quæ ex pſumpta mente excludit ſubſtitutũ d. l. penult. C. de impub. & habet̃ in d. §. cum ita. ¶ Non obſtat vltimo, ꝙ ſubſtitutio in caſu noſtro dicit̃ facta ſub conditione copulatiua, ſi deficerent filij maſculi tàm ex illis de Velocio, quàm de Laude, ergo hæc conditio tanquam voluntaria debet adimpleri in forma, & in totũ, nõ autem pro parte d. l. mœuius, & d. l. qui hæredi, ac ẽt quia oratio copulatiua debet in totum adimpleri. d. l. ſi is, qui ducenta. §. cum ita de rebus dub. quare ad hoc, vt hæredes ſubſtituti poſsint admitti ex ſubſtitutione, requirit̃, ꝙ non ſuperſint, & ſic defecerint omnes filij illorũ tam de Velocio, quàm de Laude. Sed huic motiuo, ꝙ potiſsimum eſt aduerſariorum, reſponderi poteſt primo, ꝙ illa conditio facta eo modo, & in caſu, quo deficerent filij maſculi tàm ex illis de Velocio, quàm de Laude, non dicitur facta collectiuè, ſeu copulatiuè, ſed poti⁹ diſtributiuè, & diſiunctiuè, vt dixi ſupra, ergo ad illius implemẽtũ ſufficit, ꝙ ẽt defecerint ſolũ filij vnius, videlicet vel de Velocio, vel de Laude, nec requirit̃ oẽs defeciſſe, qm̃ oratio nõ ſumitur ex vniuerſo, nec eſt copulatiua, ſed diſtributiua, & diſiunctiua, ad cuius veritatem ſufficit aliquos ex filijs ipſorum legatariorũ defeciſſe, vt dictum fuit. Præterea cum ſingulis legatarijs filij proprij fuerint primo loco ſubſtituti, nõ autem omnes filij omnium legatariorum, vt cõcluſum fuit in principio huius cõſilij, & teſtator ibi, & caſu quo &c. voluerit prouidere legatarijs in caſu contrario, quando deficerent filij ipſorum, ſequitur, ꝙ debet intelligi prouiſum illis in caſu contrario, videlicet, quando aliquis ex legatarijs decederet ſine filijs proprijs, vna enim pars debet declarare aliam l. ſi ſeruus pluriũ in fi. cum ibi not. ff. de lega. j. cum alijs adductis per præfatum do. Iacobũ. ¶ Adde, ꝙ ſi cõditio, & illius verba deberent ſic intelligi, vt oẽs filij deficerẽt tàm ex illis de Velocio, quàm de Laude ad hoc, vt hr̃des ſubſtituti poſſent admitti, & in caſu quo omnes filij nõ deficerent, cæteri omnes legatarij, quibus eſſet facta hæc ſubſtitutio, eſſent pferendi, & cõſequenter tàm illi de Velocio, q̃ de Laude, vt verba ſubſtitutionis inferrent, ſequeretur, ꝙ non ſolum coniuncti præferẽdi eſſent ipſis ſubſtitutis, ſed ẽt penit⁹ diſiuncti, & nullo modo coniuncti, contra tex. cũ ibi no. in d. l. quidã teſtõ, & per Sozi. & alios in d. l. j. in 6. effectu vulgaris de vulg. & pup. vbi dicunt, ꝙ coniunctus ex præſumpta mẽte defuncti excludit ſubſtitutum, quamuis regulariter aliud ſit. Et ex pdictis argumenta facta, & q̃ fieri poſſent ad fauorẽ Gadaldi, reſoluta remanent, quo fit, vt ad fauorem hæredum ſubſtitutorũ cõcludendum, & iudicãdum eſſe exiſtimem. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Deſcendentium appellatione qui contineantur.*
2 *Subſtitutio vulgaris in vno caſu vulgaris facta dicitur ea, quæ facta eſt alicui, ſi tempore teſtamenti facti mortuus ſit.*
3 *Vocati per nomen collectiuum deſcendentes dicuntur re, &* [...] *verbis coniuncti.*
4 *Ius accreſcendi regulariter poſt ius quæſitum extinguitur* [...] *euaneſcit.*
5 *Vulgaris ſubſtitutio poſt ius quæſitum locum non habet.*
6 *Subſtitutio facta pluribus poſt illorum mortem quando* [...] *ſos grauatos inuicem, & reciproca facta dicitur, &* [...] *non, & nume. 9. 10. 12. 18. & 22.*
7 *Subſtitutio ſolum in caſibus expreſſis locum habet.*
8 *Mens, & voluntas teſtatoris defuncti quomodo à lege* [...] *uetur, interpretetur, & imaginetur.*
10 *Inter plures nomine collectiuo vocatos ſubſtitutio inuicem reci*[...] *proca facta cenſetur, vt, niſi ijs omnibus defunctis, ſubſtitut*[...] *illis admitti nequeat.*
11 *Verbum deſcendentes eſt nomen collectiuum pluresque* [...] *pluresq; gradus comprehendere aptum.*
13 *Verba, vt ſupra, pdicta, tũc, & eo caſu, & ſimilia* [...] *ſpoſitionẽ ad caſum prius expreſſum cũ oĩbus ſuis* [...]
14 *Indefinita in teſtamentis æquipollent vniuerſalibus.*
15 *Subſtitutio facta deſcendentibus, aut pluribus per nomen* [...] *ctiuum vocatis poſt mortem omnium, & vltimo* [...] *cta cenſetur: Idẽ ſi in omnibus bonis facta eſſet* [...] *ſi poſt mortem plurium num. 17.*
19 *Fideicommiſſa ex mente teſtatoris, quæ ex alijs in* [...] *diſpoſitis colligatur, inducta dici poſſunt.*
20 *In fideicommiſſo conditionali, aut facto per nomen* [...] *non tempus teſtamenti facti, aut mortis teſtatoris* [...] *ſed tempus, quo dies illius ceſſit, & venit.*
21 *Subſtitutio tacita reciproca inter ſubſtitutos reſultans ex prin*[...] *cipali ſubſtitutione regulatur ab ipſa principali ſubſtitutione,* [...] *ijſdemque modis facta cenſetur.*
23 *Legitima, Falcidia, & Trebellianica à qbus, & q̃ detrahant.*

EPITOME.

SVBSTITVTIO in legatis Titio ſi hoc modo facta ſit, & caſu, quo Titius eſſet mortuus, tunc [...] eo caſu teſtator oẽs res, vt ſupra, legatas reliqt filijs [...] alijs ſuis ex ipſo Titio deſcẽdẽtib⁹, & caſu quo [...] & alij ſui filij, & deſcedẽtes ex eo deceſſerint, [...] eo caſu voluit pdictas res, & bona, vt ſ. legatas, [...] gata ad ei⁹ hr̃des deuenire, ĩter deſcẽdẽtes Titij [...] tè cẽſet̃ ĩuicẽ facta ſubſtitutio reciproca adeò, ꝙ [...] ſtitutiõi vltimo loco factę de hr̃dib⁹ teſtatoris loc⁹ [...] ſe nequeat, niſi oĩbus ex Titio deſcẽdẽtibus mortuis.

COSILIVM LXVII.

VISO teſtõ Magiſtri Petri de Ceſena, in quo plura legata fecit dñæ Petrę eius ſorori, [...] ſubſtitutione eidẽ facta in caſu, quo ipſa [...] pore, quo factũ fuit teſtm̃, eſſet mortua, de [...] filijs ſuis, & alijs ex ipſa dña Petra deſcendẽtibus, [...] bitat̃, ſtantibus in facto ijs, q̃ mihi pſupponunt̃, an V[...] ſolina pnepotis dñę Petrę admittat̃ ad partẽ bono[...] legatorũ, q̃ ad Luciã ſororẽ Vrſolinæ, vt ad deſce[...] tẽ dñæ Petræ puenerant, ex quo dicta Lucia dece[...] ſine filijs, condito teſtamento, in quo extraneum [...] redem ſibi inſtituit, qui dictam partem bonorum [...] ¶ Illud primo [...] net, & iure hæreditario poſsidet. [...] ctu videtur, dicendum, quòd ius petendi dictam pa[...] tem bonorum Vrſolinæ non competat, præſuppo[...] nendo in facto, quòd tempore facti teſtamenti ipſa [...] domina Petra, & Antonius eius vnicus filius non e[...] ſent in rerum natura, prædeceſſerant enim ipſi teſta[...] tori, ſuperſtitibus Iacobo, & Petro nepotibus Pe[...] natis ex dicto Antonio, q nepotes, videlicet Iaco[...] & Petrus primi ad bona dominę Petrę legata ad[...] ſi fuerunt, deinde pars illorum bonorum, quam [...] cobus habuit, peruenit ad Luciam filiam dicti I[...] bi, alia verò pars, quam habuit Petrus nepos, pe[...] uenit ad Vrſolinam eius filiã. Præſupponendo [...] cunct[...]

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN